

ZAKON
O IZVAJANJU CARINSKE ZAKONODAJE EVROPSKE UNIJE (ZICZEU)

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Republika Slovenija je z vstopom v Evropsko unijo (v nadaljnjem besedilu: Unija) začela v celoti uporabljati predpise Unije, ki urejajo delovanje carinske unije. Medtem, ko poslovanje slovenskih gospodarskih subjektov z gospodarskimi subjekti iz drugih držav članic Unije temelji na štirih svoboščinah notranjega trga (prost pretok blaga, storitev, kapitala in ljudi), je pri trgovanju z blagom iz tretjih držav vedno treba upoštevati carinske predpise Unije. Vendar pa tudi pri trgovanju z blagom v okviru carinske unije načelo prostega trgovanja med državami članicami ne velja na splošno, ampak velja le za blago, ki je po poreklu iz držav članic ali ima status unijskega blaga. Zato pri poslovanju med državami članicami ne govorimo več o uvozu oziroma izvozu blaga temveč o tako imenovanih intrakomunitarnih pridobitvah in dobavah, za katere pa ne veljajo pravila carinske zakonodaje temveč pravila notranjega trga.

Predpisi Unije s področja carinske unije se neposredno uporabljajo, zato njihov prenos v nacionalno zakonodajo ni potreben. S članstvom Republike Slovenije v Unijo se je pričela neposredno uporabljati carinska zakonodaja Unije, ki je objavljena v evropskem uradnem listu. Čeprav je velika večina pristojnosti pri izvajanju carinske politike prenesena na evropske institucije, pa ostajajo nekatera področja, kjer imajo države članice možnost nacionalne ureditve. Po vzoru nekaterih drugih držav članic (Avstrija, Nemčija in Nizozemska), je bil tudi v Republiki Sloveniji sprejet poseben zakon, v katerem so ta področja posebej urejena. Gre za področja, na katerih carinska zakonodaja Unije daje državam članicam možnost ali pa dolžnost določena vprašanja urediti z nacionalnimi predpisi (npr. določitev pristojnih organov, opredelitev postopkov, sprejem kazenskih določb z namenom zagotovitve pravnega izvajanja carinske zakonodaje in ustreznega sankcioniranja morebitnih kršitev).

Veljavni Zakon o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: ZICPES) je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. februarja 2004 in je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 25/04 z dne 19. 3. 2004. ZICPES je bil zaradi sprememb na področju carinskih predpisov Unije, in nacionalnih potreb za izvajanje le-teh, dvakrat spremenjen in dopolnjen, in sicer z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti – ZICPES-A (Uradni list RS, št. 111/07 z dne 5. 12. 2007) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti – ZICPES-B (Uradni list RS, št. 55/15 z dne 24. 7. 2015).

Na ravni Unije je bila sprejeta nova uredba o carinskem zakoniku Unije. Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 269 z 10. 10. 2013, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 952/2013/EU), ki velja od 30. 10. 2013, se začne v celoti uporabljati 1. maja 2016. K Uredbi sta na podlagi prenosa in podelitve pooblastil na Evropsko komisijo bili sprejeti dve uredbi, in sicer Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2446/EU) in Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 558, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2447/EU).

V mesecu marcu 2016 se pričakuje še objava Delegirane uredbe Komisije (EU) z dne 17. 12. 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s prehodnimi določbami za nekatere določbe carinskega zakonika Unije, kadar zadevni elektronski sistemi še ne delujejo, in o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/2446. Ta Uredba omogoča nemoteno delovanje vseh postopkov med prehodom na področju informacijskih tehnologij, kakor je določeno v Uredbi

952/2013/EU, saj je njen cilj zagotovitev nemotenih trgovinskih tokov in ustreznega nadzora, kljub temu da se nekateri sistemi IT, potrebni za izvajanje Uredbe 952/2013/EU, 1. maja 2016 še ne bodo uporabljali ali bili posodobljeni. Uredba je bila 17. 12. 2015 potrjena s strani Evropske komisije in ji lahko v roku dveh mesecev nasprotujeta tako EP kot Svet. Njen sprejem je nujno potreben do začetka uporabe novega carinskega svežnja. Na ravni Unije je bil prav tako sprejet Izvedbeni sklep Komisije z dne 29. aprila 2014 o oblikovanju delovnega programa za carinski zakonik Unije 2014/255/EU (UL L št. 134 z dne 7.5.2014, str. 46), ki določa delovni program, za vzpostavitev IT sistemov za izmenjavo informacij med carinskimi organi držav članic Unije ter gospodarskimi subjekti in carinskimi organi. Delovni program se lahko spreminja v skladu z načrti za uveljavitev podsistemov skupnega IT sistema.

Navedena zakonodaja skupaj z uredbo o skupni carinski tarifi, Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2658/87/EGS) in uredbo, ki ureja oprostitev, Uredba Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 324 z dne 10. 12. 2009, str. 23, v nadaljnjem besedilu: Uredba 1186/2009/ES) ter mednarodnimi pogodbami, ki posegajo na carinsko področje, tvorijo celoto tako imenovane carinske zakonodaje Unije.

Zaradi novega zakonodajnega svežnja na ravni Unije je bilo potrebno prilagoditi obstoječo nacionalno carinsko zakonodajo na način, da se pripravi nov Zakon o izvajanju carinske zakonodaje Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: zakon). Kot izhaja že iz 9. točke preambule Uredbe 952/2013/EU je v korist gospodarskih subjektov in carinskih organov Unije priporočljivo zbrati veljavno carinsko zakonodajo v zakonik, čemur smo sledili tudi pri predlogu tega zakona.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

Na ravni Unije je bila sprejeta nova carinska zakonodaja Unije, ki se za potrebe njenega izvajanja s tem zakonom podrobneje ureja in dopolnjuje.

2.1 Cilji

Predlog zakona zasleduje naslednje cilje:

- natančno opredelitev carinske zakonodaje Unije, katere izvajanje ureja ta zakon,
- odpravo administrativnih bremen,
- zmanjševanje stroškov za zavezance in Finančno upravo RS,
- pospeševanje obstoječih postopkov,
- uskladitev besedila z zakonom, ki ureja finančno upravo ter zakonom, ki ureja davčni postopek,
- opredelitev pojma carinska uprava države članice iz Uredbe 952/2013/EU,
- preoblikovanje posameznih določb, upošteva elektronsko poslovanje in izmenjavo podatkov v carinskih postopkih na način, da se zagotovi preglednost dopolnjevanja zakonodaje Unije z nacionalnimi predpisi,
- omogočiti uporabnikom, da na najbolj prijazen način dostopajo do informacij, ki jih potrebujejo za opravljanje carinskih formalnosti pred carinskimi organi,
- uskladitev kazenskih določb z novo carinsko zakonodajo Unije.

2.2 Načela

S tem predlogom zakona se zagotavljajo načela:

- primarnost in neposredna uporabnost carinske zakonodaje Unije,
- enotno izvajanje carinske zakonodaje na celotnem ozemlju Republike Slovenije,
- zagotavljanje pravne varnosti za udeležence v postopkih pred carinskimi organi,
- preglednost in dostopnost informacij pri opravljanju carinskih formalnosti,
- zakonitost v carinskih zadevah,
- materialna resnica,
- zakonito in pravočasno plačevanje obveznosti.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona prinaša poglavitne rešitve na naslednjih področjih:

1. Elektronsko poslovanje s carinskim organom: Elektronsko poslovanje med carinskimi organi držav članic ter gospodarski subjekti in carinskimi organi ureja 6. člen Uredbe 952/2013/EU. Na podlagi navedenega je potrebno dati pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, da določi podrobnejše pogoje in način za elektronsko poslovanje s carinskimi organi in da ustrezno dopolni navodila in določi seznam nacionalnih šifer.
2. Uradna mesta: Za uradno mesto se šteje finančni urad, pristojen za predložitev blaga oziroma drugo mesto, ki se v skladu s tem zakonom šteje za uradno mesto. Predlog zakona natančno opredeljuje druga uradna mesta, določa mesta za pregled blaga ter dolžnosti upravljavcev uradnih mest.
3. Izpolnjevanje pogoja poklicne kvalifikacije iz (d) točke 39. člena Uredbe 952/2013/EU: V 39. členu Uredbe 952/2013/EU so določena merila, ki jih mora izpolnjevati pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve (AEOC) je tudi izpolnjevanje praktičnih standardov usposobljenosti ali poklicne kvalifikacije, neposredno povezane z opravljanjem dejavnosti. Na podlagi navedenega je v zakonu podrobneje opredeljeno izvajanje določbe (b) točke prvega odstavka 27. člena Uredbe 2015/2447/EU, ki ureja izpolnjevanje pogoja poklicne kvalifikacije in s tem tudi usposabljanje s področja carinske zakonodaje. Usposabljanja s področja carinske zakonodaje se lahko udeležujejo tudi druge osebe, kot je oseba iz točke (b) prvega odstavka 27. člena Uredbe 2015/2447/EU in posledično pridobijo potrdilo o uspešno opravljenem usposabljanju s področja carinske zakonodaje.
4. Vročanje: Predlog zakona celovito ureja vročanje dokumentov pri izvajanju carinske zakonodaje. Na podlagi tega zakona se bodo tako vsi dokumenti, v primeru, da se za vročanje ne uporablja elektronski sistem odločb carinskih organov v skladu s carinsko zakonodajo Unije, vročali elektronsko v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Na novo je tudi določeno, da se v enostavnih zadevah, v katerih carinski organ ugodni strankini zahtevi, dokumente vroča preko elektronske pošte, če je stranka sporočila carinskemu organu elektronski naslov, kar bo močno poenostavilo obstoječe postopke.
5. Nepreferencialno poreklo: Gospodarski subjekti bodo v prihodnosti lahko pridobili potrdila o poreklu blaga tako pri Gospodarski zbornici Slovenije, Trgovinski zbornici Slovenije (kot je bila praksa do sedaj) ali Finančni upravi RS, kar bo olajšalo postopek pridobitve tovrstnega dokazila.
6. Uskladitev podatkov v carinski deklaraciji: Na podlagi zahtevka deklaranta se v treh letih po sprejemu carinske deklaracije lahko dovoli spremembo carinske deklaracije po prepustitvi blaga, da deklarant lahko izpolni svoje obveznosti v zvezi z dajanjem blaga v zadevni carinski postopek (tretji odstavek 173. člena Uredbe 952/2013/EU). Skladno z navedenim in z namenom pospešitve postopka v primerih, ko se v celoti ugodni strankini zahtevi, zakon določa, da carinski organ lahko v primeru izpolnjevanja v zakonu določenih pogojev izda odločbo o uskladitvi podatkov v carinski deklaraciji v skrajšanem ugotovitvenem postopku.
8. Ureditev položaja blaga, za katerega veljajo prepovedi in omejitve: V zakonu je določen postopanje carinskega organa, kadar je za ureditev položaja blaga, za katerega veljajo prepovedi ali omejitve, potrebno sodelovanje pristojnega organa in o tem drugi predpisi ne določajo drugače. S takšno ureditvijo se jasneje in enotno ureja postopanje carinskega organa v primeru suma, da za blago veljajo prepovedi ali omejitve.
9. Oprostitev uvoznih dajatev: Zakon določa pristojni organ za odobritev oprostitev pri uvozu blaga v skladu z določbami Uredbe 1186/2009/ES. Zakon tudi ureja, da bodo z uredbo Vlade RS določeni pristojni organi za izdajo dovoljenj in potrdil ter izvajanje drugih vprašanj v zvezi z Uredbo 1186/2009/ES in njenimi izvedbenimi določbami.
10. Proste cone: Na podlagi zakona ni potrebno več predložiti dokumentacije, določene s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni, kot je to bila praksa do sedaj. Navedena obveznost (predložitev obširne gradbene dokumentacije kot so npr. razni gradbeni načrti, specifikacije materialov, projektne mape) je za vložnika zahtevka pomenila veliko breme in stroške.
11. Carinski dolg: Z namenom jasnosti in enakega ravnanja pristojnih finančnih uradov so v zakonu izrecno določeni primeri, ko carinski organ opusti obveščanje o carinskem dolgu. Glede določitve

roka za plačilo zneska dajatev je upoštevan najdaljši rok, ki ga omogoča Uredba 952/2013/EU.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima dodatnih finančnih posledic za državni proračun in za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu, v okviru finančnega načrta Finančne uprave RS.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

S 1. 5. 2016 se bo pričel uporabljati novi carinski zakonik Unije skupaj z izvedbenimi določbami, zato so vse države članice Unije še v postopku prilagajanja svoje nacionalne zakonodaje novemu carinskemu svežnju Unije.

Unija temelji na carinski uniji, kar posledično zahteva, da se za pravilno in nemoteno delovanje skupnega notranjega trga uporabljajo skupna pravila pri trgovanju z državami, ki niso članice Unije. Najpogosteje se kot zunanji vidik notranjega trga omenja Skupna carinska tarifa, ki predpisuje enake stopnje carin za blago, ki prihaja na notranji trg Unije iz tretjih držav. Postopkovna pravila za opravljanje formalnosti s carinskimi organi v Uniji so določena v Uredbi 952/2013/EU in v uredbah Unije, izdanih na njegovi podlagi. Carinsko področje je tako v celoti urejeno z uredbami Unije, ki so primarna zakonodaja in se neposredno uporabljajo v državah članicah. Države članice praviloma sprejmejo še svoje nacionalne zakone, s katerimi uredijo področja ali zadeve, katerih ureditev dopuščajo uredbe Unije. Pristopi so zelo različni, praviloma gre za zelo kratke zakone, s katerimi se uredijo podrobnosti ali nacionalne posebnosti, v nekaterih primerih se za izdajo podzakonskega akta pooblasti tudi pristojnega ministra (Avstrija, Nemčija, Nizozemska).

a) Avstrija

Avstrija je ob vstopu v Unijo leta 1995 razveljavila carinski zakon, ki ga je nadomestil Carinski zakonik Skupnosti in hkrati sprejela svoj nacionalni carinski zakon, ki podrobneje ureja določbe v nacionalni pristojnosti oziroma na ureditev katerih napotuje carinski zakonik. Avstrija je k nacionalnemu carinskemu zakonu sprejela tudi izvedbene določbe za izvajanje tega zakona, ki so urejene v posebni uredbi.

Avstrijski nacionalni carinski zakon je obsežen in je razdeljen na razdelke (razdelek A, B, C, D, E, F, G in H), ki urejajo posamezne vsebinsko zaokrožene sklope. Tako razdelek A vsebuje splošne določbe, razdelek B vsebuje določbe vezane na poslovanje carinske uprave, razdelek C vključuje določbe vezane na carinski nadzor, razdelek D je specifičen, saj vsebuje dopolnilne določbe za izvajanje carinskega zakonika, ki se navezujejo na ustrezne člene carinskega zakonika, razdelek E se nanaša na carinske oprostitve, razdelek G ureja meddržavno upravno pomoč in se nanaša na upravno sodelovanje med carinskimi organi, razdelek H pa se nanaša na uveljavitev avstrijskega nacionalnega carinskega zakona in vsebuje prehodne in končne določbe.

Po sprejemu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 648/2005 z dne 13. aprila 2005 o spremembah Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, objavljene v Uradnem listu Unije L št. 117 z dne 4. 5. 2005, je tudi Avstrija spremenila svoj nacionalni carinski zakon. Noveli iz leta 2005 sta obsegali med drugim spremembo pri opredelitvi pojma »opravljanje carinskih formalnosti« in opredelitev pojma »odobren kraj za blago«, spremembe določb o delu carinskih organov izven uradnih ur, spremembe pri opravljanju carinskih uradnih dejanj izven uradnega mesta, opredelitev vložitev dopolnilnih prijav z uporabo informacijske tehnologije, opredelitev carinskih organov, pristojnih za povračilo oziroma odpust carinskega dolga, spremembe

pri zaračunavanju, plačilu in višini komisijskih taks (za delo carinskih organov izven uradnih ur in uradovnih mest), spremembe pri vodenju evidenc, spremembe pri pridobitvi identifikacijskih števil carinskih udeležencev in vodenju baze podatkov o njih, ter spremembe pri povrnitvi ali odpustitvi uvoznih ali izvoznih dajatev v skladu z 239. členom carinskega zakonika Skupnosti. Novela iz leta 2006 obsega uskladitev nadzora in kontrole gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje s predpisi Skupnosti (z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005). Opredeljena je obveznost ustne prijave gotovine, ki presega znesek 10.000 eurov, dopustna pa je tudi pisna prijava. Opredeljena je tudi obveznost izmenjave podatkov med pristojnimi organi. V Sloveniji to področje ureja Zakon o deviznem poslovanju. V noveli iz leta 2007 se med drugim opredeljuje možnost opravljanja carinskih pregledov na krajih, kjer se blago nahaja in so izpolnjeni pogoji za to. Določeno je, da carinski urad določi kraje za pregled blaga, Ministrstvo za finance pa določi pogoje, pod katerimi se začasno lahko opravljajo uradna dejanja carinskih organov tudi zunaj teh uradnih mest. Opredeljuje se rok za hranjenje zapiskov in dokazil v primerih, ko postopki še niso zaključeni. Opredeljena je možnost ureditve carinskih prostorov na letališčih, ob upoštevanju potreb in pod pogojem smotrnosti.

Avstrijski carinski zakon v 4. členu, 12. točka, opredeljuje pojem »carinski organ« kot organ carinske uprave, vključene v uveljavljanje carinske zakonodaje ali organ za izvajanje strokovnega nadzora pri izvajanju carinske zakonodaje. Organizacijo carinske službe ureja leta 2010 spremenjen drugi odstavek 6. člena, in sicer s sklicevanjem na zakon o organizaciji skupne davčne in carinske službe.

Avstrija carinsko zakonodajo večkrat dopolnjuje z določbami v uredbi ministra, pristojnega za finance (Verordnung des Bundesministers für Finanzen zur Durchführung des Zollrechts (ZollR-DV 2004, zadnjič spremenjena z BGBl. II Nr. 448/2013)). Z omenjeno uredbo ministra se v določenih primerih natančneje ureja izvajanje posameznih določb carinske zakonodaje Unije ali določb nacionalnega carinskega zakona.

b) Nemčija

Tako kot Avstrija je tudi Nemčija ob vstopu v Unijo razveljavila carinski zakon, ki ga je nadomestil carinski zakonik Skupnosti in hkrati sprejela svoj nacionalni carinski zakon, ki vsebuje določbe v nacionalni pristojnosti Nemčije. Nemški nacionalni carinski zakon je kratek in vsebuje le 32 členov, v devetih delih, ki se nanašajo na:

1. del: zajetje blagovnega prometa,
2. del: pridobitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe,
3. del: pooblastila carinske uprave
4. del: predpise o zemljiščih in zgradbah v bližini mejnega prehoda
5. del: carinsko upravo in pomoč
6. del: posebne določbe za proste cone in druge dele državnega ozemlja
7. del: druge splošne določbe
8. del: druga pooblastila
9. del: kršitve davčne zakonodaje; kazniva dejanja na področju davčne zakonodaje in kršitve davčne zakonodaje v potniškem prometu.

Tudi Nemčija je svojo nacionalno carinsko zakonodajo večkrat spreminjala. Po sprejemu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 648/2005 z dne 13. aprila 2005 o spremembah Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o Carinskem zakoniku Skupnosti, objavljeni v Uradnem listu Unije L št. 117 z dne 4. 5. 2005, je Nemčija spremenila svoj nacionalni carinski zakon (Zollverwaltungsgesetz). Novela iz leta 2005 je obsegala le spremembe pri določitvi organov, ki izvajajo nekatere naloge, za katere so pooblaščen carinski organi. V letu 2005 je bila novelirana tudi nacionalna carinska uredba (Zollverordnung). Novela je obsegala med drugim spremembe pri opredelitvi obveznosti uporabe carinskih poti, opredelitev tipa prostih con, za katere veljajo določbe uredbe, spremembe pri opredelitvi pristojnosti za izdajo dovoljenj za carinske postopke in poenostavljene postopke ter spremembe pavšalno določenih zneskov dajatev. Noveli iz leta 2007 obsegata uskladitev nadzora in kontrole gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje s predpisi Skupnosti (z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005) in posegata na področje preprečevanja in preganjanja financiranja terorističnega združevanja ter urejata izmenjavo osebnih podatkov v povezavi s preprečevanjem in preganjanjem kaznivih dejanj. Noveli iz leta 2009 natančneje urejata vnos gotovine in njene protivrednosti. Prav tako podrobneje urejata prenos osebnih podatkov drugim finančnim organom v primerih upravnih postopkov v davčnih zadevah, kazenskih postopkov za

davčne prekrške, upravne postopke in globe za davčno kršitev ali upravni postopek za nezakonita denarna nakazila. Novela iz leta 2012 podrobneje ureja prenos osebnih podatkov v primerih, ko tako zavezuje ta zakon za primere pregona kaznivih dejanj v skladu s pravili mednarodne pravne pomoči v kazenskih zadevah ali pravila o sodelovanju z Mednarodnim kazenskim sodiščem ali kadar se želi preprečiti hude grožnje javni varnosti. Ureja tudi posredovanje podatkov državam članicam Unije. Sam zakon pa ne ureja izpolnjevanja carinske deklaracije ali šifrantov, ki se uporabljajo. Za izpolnjevanje enotne upravne listine se od leta 2012 dalje uporablja »Merkblatt zu Zollanmeldung, summarischen Anmeldungen und Wiederausfuhrmitteilungen«, ko je nemška administracija prešla na nov IT-sistem, imenovan ATLAS. Gre za skupek informacij v obliki pojasnila, ki jih zavezanci najdejo na spletni strani nemške carine, ki hkrati natančno pojasnjuje izpolnjevanje polj enotne upravne listine ob uporabi IT-sistema.

c) Nizozemska

Nizozemska kot ustanovna članica Skupnosti uporablja carinski zakonik že vse od njegove uveljavitve, torej od leta 1994 naprej. Ob neposredni uporabi zakonika pa je Nizozemska, tako kot večina drugih držav članic Skupnosti, sprejela svoj nacionalni carinski zakon, s katerim ureja vprašanja, za katera zakonik dopušča državam, da jih samostojno uredijo v svoji nacionalni zakonodaji. Omenjeni zakon (Douanewet) se je začel uporabljati 1995 in prenehal veljati 1. avgusta 2008, ko je stopil v veljavo nov zakon (Algemene douanewet). Zakon je razdeljen na 12 poglavij, in sicer:

1. poglavje: Splošne določbe, ki urejajo področje uporabe in osnovne definicije; določbe, ki zadevajo predvsem pravice in obveznosti oseb;
2. poglavje: Določbe o blagu, vnesenem na carinsko območje Unije, ki se uporabljajo, dokler blagu ni dodeljena carinsko dovoljena raba;
3. poglavje: Prepovedi in omejitve, posebej ureja prenos gotovine preko mej;
4. poglavje: Proste cone in prosta skladišča;
5. poglavje: Blago, ki zapušča omočje Unije;
6. poglavje: Oprostitev, s katerim se pooblašča pristojnega ministra, da sprejme uredbo za izvajanje Uredbe 1186/2009(ES) o oprostitvah;
7. poglavje: Carinski dolg - ureja znesek varščine, nastanek carinskega dolga in zaokroževanje zneskov;
8. poglavje: Pritožba, ureja vsebine po katerih se postopa po različnih zakonih;
9. poglavje: Upravne denarne kazni, s katerimi so za različna ravnanja predpisane določene denarne kazni;
10. poglavje: Kazenske določbe, ki za posebna kazniva dejanja opredeljujejo visoke denarne kazni ali zapor;
11. poglavje: Splošna pravila kazenskega postopka, ki urejajo postopke in institucije v zvezi s pritožbami;
12. poglavje: Končne določba, ki opredeljujejo začetek veljavnosti in navajanje imena zakona.

Zakon ni obsežen, ima le 12. členov (toliko kot poglavij), ki so nadalje razdeljeni na podčlene (1:1. člen in podobno, odstavki so posebej oštevilčeni). Zakon posebej ne ureja izpolnjevanja enotne upravne listine ali šifrantov, kot tudi ne področja izvajanja uveljavljanja pravic s strani carinskih organov. Končne določbe vsebujejo sklic na prilogo, v kateri so naštet nacionalni zakoni, ki spadajo v področje uporabe tega zakona. Za uporabnike carinskih postopkov pred carinskimi organi je carinska služba na svoji spletni strani objavila obsežen priročnik. Le-ta uporabnikom lahko služi na vseh področjih, uvozu/izvozu blaga in razlaga tudi odnos določb do vrste mednarodnih pogodb.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona odpravlja administrativna bremena, zmanjšuje stroške za zavezance in Finančno upravo RS, pospešuje obstoječe postopke, vsebuje jasnejše določbe in je bolj prijazen do zavezancev pri poslovanju s Finančno upravo RS. Ob tem bi izpostavili predvsem naslednje:

(1) Za izdajo potrdil o poreklu blaga je po predlogu zakona pristojen tudi carinski organ, to je

Finančna uprava RS. To pomeni, da bodo gospodarski subjekti v prihodnosti lahko pridobili potrdila o poreklu blaga pri Gospodarski zbornici Slovenije, Trgovinski zbornici Slovenije (tako kot je bila praksa do sedaj) ali Finančni upravi RS, kar bo olajšalo postopek pridobitve tovrstnega dokazila.

(2) Na podlagi predloga zakona ni potrebno več predložiti dokumentacije, določene s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni, kot je to bila praksa do sedaj.

(3) Predlog zakona celovito ureja vročanje dokumentov v carinskih zadevah.

(4) V predlogu zakona je po novem določen postopek carinskega organa, kadar je za ureditev položaja blaga, za katerega veljajo prepovedi ali omejitve, potrebno sodelovanje pristojnega organa in o tem drugi predpisi ne določajo drugače.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona olajšuje obveznosti strank do javne uprave, saj na podlagi zakona ni potrebno več pridobiti navedbe, določene s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni, kot je to bila praksa do sedaj. Na celovit način je urejeno vročanje dokumentov v carinskih zadevah, po novem pa bo stranka lahko pridobila potrdilo poreklu blaga za namene nepreferencialnega porekla blaga tudi pri Finančni upravi RS.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za: /

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Z začetkom uporabe tega zakona se izvajanje carinskih formalnosti za gospodarske subjekte ne bo bistveno spremenilo. S carinsko zakonodajo Unije je predvideno prehodno obdobje na ravni Unije, ki dopušča uporabo zahtevkov, odločb in podatkovnih zahtev na podlagi obstoječih sistemov ali obrazcev v papirni obliki do začetka uporabe ali posodobitve ustreznih IT sistemov. Uvedbo in posodobitev IT sistemov določa Izvedbeni sklep Komisije 2014/255/EU, ki predvideva popolno uvedbo IT sistemov do konca leta 2020.

Predlog zakona olajšuje obveznosti strank do javne uprave, saj na podlagi zakona ni potrebno več pridobiti navedbe, določene s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni, kot je to bila praksa do sedaj. Na celovit način je urejeno vročanje dokumentov v carinskih zadevah, po novem pa bo stranka lahko pridobila potrdilo poreklu blaga za namene nepreferencialnega porekla blaga tudi pri Finančni upravi RS.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za: /

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za: /

6.6 Presoja posledic za druga področja

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna Finančna uprava RS, ki bo na običajen način poskrbela tudi za obveščanje zavezancev.

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona skladno s svojimi splošnimi pristojnostmi spremlja Ministrstvo za finance.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen,
- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe,

- datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja,
- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte),
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti,
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka
- Irena Sodin, državna sekretarka
- Metod Dragonja, državni sekretar
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica
- Mitja Brezovnik, vodja sektorja
- Dragana Radunović, podsekretarka
- Darko Medved, podsekretar
- Iris Gorjanc-Dolničar, podsekretarka

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O IZVAJANJU CARINSKE ZAKONODAJE EVROPSKE UNIJE (ZICZEU)

PRVI DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. poglavje Splošne določbe in opredelitev pojmov

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja izvajanje naslednje carinske zakonodaje Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Unija):

- Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1), zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1101/2014 z dne 16. oktobra 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 312 z dne 31. 10. 2014, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2658/87/EGS),
- Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (prenovitev) (UL L št. 269/1 z dne 10. 10. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 952/2013/EU),
- Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2446/EU),
- Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 558), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2447/EU),
- Delegirana uredba Komisije (EU) št. .../... z dne 17. 12. 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s prehodnimi določbami za nekatere določbe carinskega zakonika Unije, kadar zadevni elektronski sistemi še ne delujejo, in o spremembi Delegirane uredbe 2015/2446/EU (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/.../EU),
- Uredba Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 324 z dne 10. 12. 2009, str. 23), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1186/2009/ES),
- Uredba Komisije (EGS) št. 3915/88 z dne 15. decembra 1988 o določbah za izvajanje člena 63c Uredbe Sveta (EGS) št. 918/83 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 347 z dne 16. 12. 1988 str. 0055)), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 3915/88/ES);
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1224/2011 z dne 28. novembra 2011 za člene 66 do 73 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 o sistemu oprostitev carin Skupnosti (UL L št. 314 z dne 29. 11. 2011, str. 14), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 519/2013 z dne 21. februarja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, ribištva, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, socialne politike in zaposlovanja, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov ter zunanje, varnostne in obrambne politike zaradi pristopa Hrvaške (UL L št. 314 z dne 29. 11. 2011, str. 14 (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 74)), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1224/2011/EU),
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1225/2011 z dne 28. novembra 2011 za člene 42 do 52, 57 in 58 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 314 z dne 29. 11. 2011, str. 20) zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 519/2013 z dne 21. februarja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, ribištva, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, socialne politike in zaposlovanja, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov ter zunanje, varnostne in obrambne politike zaradi pristopa Hrvaške (UL L št. 314 z

dne 29. 11. 2011, str. 14 (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 74), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1225/2011/EU), in

- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 80/2012 z dne 31. januarja 2012 o seznamu bioloških ali kemičnih snovi iz člena 53(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 029 z dne 1. 2. 2012, str. 33), zadnjič spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 197/2013 z dne 7. marca 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 80/2012 o seznamu bioloških ali kemičnih snovi iz člena 53(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL L št. 65 z dne 8. 3. 2013, str. 15), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 80/2011/EU).

2. člen **(opredelitev pojmov)**

(1) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen kot pojmi, uporabljeni v Uredbi 952/2013/EU, Uredbi 2015/2447/EU in Uredbi 2015/2446/EU.

(2) Poleg pojmov iz prejšnjega odstavka se v tem zakonu uporabljajo tudi pojmi z naslednjim pomenom:

1. »carinska uprava države članice« v skladu s (1) točko 5. člena Uredbe 952/2013/EU je Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: carinski organ);
2. »carinjenje blaga« pomeni izvedbo carinskih formalnosti, ki jih je treba opraviti za prepustitev blaga v carinski postopek oziroma ponovni izvoz;
3. »običajno prebivališče« je kraj, kjer oseba prebiva najmanj 185 dni v koledarskem letu zaradi osebnih ali poslovnih vezi. V primeru, da oseba nima poslovnih vezi ali pa so te vezi v drugi državi, kot njene osebne vezi, se upošteva kraj, kjer ima oseba osebne vezi, če se v ta kraj redno vrača. Bivanje v tujini zaradi šolanja ali študija ne vpliva na spremembo običajnega prebivališča;
4. »blago« je vsaka premična opredmetena stvar, ki je v pravnem prometu, vključno z električno energijo;
5. »uradno mesto« je finančni urad, pristojen za predložitev blaga oziroma drugo mesto, ki se v skladu s tem zakonom šteje za uradno mesto;
6. »znesek dajatev« je vsak znesek uvozne ali izvozne dajatve ali drugih dajatev iz 3. člena tega zakona;
7. »pristojni finančni urad« je finančni urad, pristojen za carinske zadeve, v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo.

3. člen **(uporaba zakona za pobiranje drugih dajatev)**

Ta zakon se uporablja tudi za druge dajatve, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu blaga, če s predpisi, ki določajo te dajatve, ni drugače določeno.

4. člen **(uporaba zakona, ki ureja davčni postopek)**

Če s tem zakonom ni drugače določeno, carinski organ postopa v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

5. člen **(elektronsko poslovanje s carinskim organom)**

(1) Minister, pristojen za finance, določi pogoje in način za izdelavo in prenos carinskih deklaracij, obrazcev, obvestil, zahtevkov in spremnih listin, potrebnih za izvedbo carinskih formalnosti z elektronskimi sredstvi.

(2) Minister, pristojen za finance, v skladu z 2. členom Uredbe 2015/2446/EU in 2. členom Uredbe 2015/2447/EU, dopolni navodila iz priloge B Uredbe 2015/2446/EU in določi sezname nacionalnih šifer, ki se uporabljajo pri izpolnjevanju carinske deklaracije oziroma drugih obrazcev, obvestil in zahtevkov.

(3) Seznam elektronskih sporočil, potrebnih za izvedbo carinskih formalnosti, in način njihove

uporabe določi predstojnik carinskega organa in jih objavi na spletni strani.

6. člen (mejni prehodi)

(1) Vnos in iznos blaga na oziroma iz carinskega območja Unije je mogoč samo preko mejnih prehodov za mednarodni zračni promet in mednarodni morski promet, ki so določeni na podlagi zakona, ki ureja nadzor državne meje, v času, ko so odprti za promet.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena, se lahko v skladu z mednarodno pogodbo ali na podlagi zakona, ki ureja nadzor državne meje, dovoli vnos in iznos blaga tudi izven mejnih prehodov iz prejšnjega odstavka.

(3) Vnos in iznos blaga, ki je zavezano fitosanitarni, veterinarski kontroli ali kontroli drugega pristojnega organa, je dovoljeno le preko tistih mejnih prehodov, ki so v skladu s posebnimi predpisi določeni za vnos in iznos takšnega blaga.

(4) Če je zaradi varnosti javnega reda ali varovanja zdravja ljudi in živali ali splošne varnosti uvoz ali izvoz omejen s predpisi, ki določajo prepovedi in omejitve, lahko Vlada Republike Slovenije določi, da se vnos ali iznos blaga izvaja le preko določenih mejnih prehodov.

7. člen (druga mesta, ki se štejejo za uradna mesta)

(1) Deli pristanišča, železniške postaje, letališča, proste cone in druga mesta, kjer poteka vnos ali iznos blaga oziroma pretok potnikov med Unijo in tretjimi državami, se štejejo za uradna mesta iz 5. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Kot uradna mesta se štejejo tudi mejni prehodi in prevozna sredstva, v katerih se opravlja carinjenje blaga med vožnjo, v skladu z mednarodno pogodbo.

8. člen (določitev mesta za pregled blaga)

(1) Pri finančnem uradu, pristojnem za predložitev blaga, se določi mesto za pregled blaga.

(2) Pri drugih mestih, ki se štejejo za uradna mesta, carinski organ v soglasju z upravljavcem teh mest določi mesto za pregled blaga.

(3) Za vsak poseg v mesto za pregled blaga iz drugega odstavka tega člena je treba pridobiti soglasje carinskega organa.

9. člen (ureditev uradnih mest)

(1) Upravljalci uradnih mest iz prvega odstavka 7. člena tega zakona carinskemu organu brezplačno zagotavljajo:

- dostop do svojih objektov in naprav,
- prevoz pri opravljanju carinskih formalnosti in
- takoj, ko je mogoče, obvestitev o voznih redih, redih letenja in vseh dejanskih prometnih gibanjih.

(2) Upravljalci uradnih mest iz prvega odstavka 7. člena tega zakona carinskemu organu zagotavljajo tudi:

- ustrezne prostore za opravljanje carinskih formalnosti in
- zadostno število parkirnih mest v bližini le-teh.

10. člen (obveznost nudenja pomoči)

(1) Upravljalci prostorov in naprav, ki služijo za potniški in blagovni promet s tretjimi državami, vključno poštni promet, upravljalci naprav v pretovariščih, skladiščih in prostih conah ter upravljalci daljnovodov in cevovodov, morajo carinskemu organu omogočiti izvajanje carinskega nadzora in kontrole blaga ter vpogled v evidence o gibanju tega blaga.

(2) Upravljalci iz prejšnjega odstavka so dolžni na zahtevo carinskega organa omogočiti pregled blaga in določiti prostor, kjer se bo izvedel tak pregled oziroma opravljen vpogled v evidence.

(3) Upravljavca iz prvega odstavka tega člena nosi stroške, ki jih ima zaradi obveznosti nudenja pomoči carinskemu organu po tem členu.

2. poglavje

Pravice in obveznosti oseb v zvezi s carinsko zakonodajo

11. člen

(izpolnjevanje pogoja poklicne kvalifikacije iz (d) točke 39. člena Uredbe 952/2013/EU)

(1) Šteje se, da je pogoj poklicne kvalifikacije iz (d) točke 39. člena Uredbe 952/2013/EU izpolnjen, če je oseba iz točke (b) prvega odstavka 27. člena Uredbe 2015/2447/EU pri:

- carinskemu organu,
  - izobraževalni ustanovi, ki jo za namene zagotavljanja takšne kvalifikacije prizna carinski organ ali drug organ, pristojen za poklicno usposabljanje v Republiki Sloveniji ali
  - poklicnem ali trgovinskem združenju, ki ga je za namene zagotavljanja takšne kvalifikacije priznal carinski organ ali je akreditirano v Uniji,
- uspešno opravila usposabljanje s področja carinske zakonodaje in za to prejela ustrezno potrdilo.

(2) Potrdilo o uspešno opravljenem usposabljanju s področja carinske zakonodaje se izda na obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(3) Kadar se usposabljanje izvede v okviru izobraževalne ustanove ali poklicnega oziroma trgovinskega združenja, se kopijo izdanega potrdila o uspešno opravljenem usposabljanju pošlje carinskemu organu.

(4) Minister, pristojen za finance določi program usposabljanja s področja carinske zakonodaje in pogoje za priznanje izobraževalne ustanove ter poklicnega ali trgovinskega združenja s strani carinskega organa za namene zagotavljanja poklicne kvalifikacije.

12. člen

(vsebina obračuna carinskega zastopnika)

Carinski zastopnik mora zastopnemu izdati obračun, na katerem so ločeno navedene uvozne oziroma izvozne dajatve, druge dajatve, ki se pobirajo ob uvozu oziroma izvozu, obresti in drugi stroški, ki jih je za njegov račun plačal državi.

13. člen

(vročanje)

(1) Kadar se za vročanje ne uporablja elektronski sistem odločb carinskih organov, se dokumenti elektronsko vročajo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Osebam, ki ni možno vročati dokumentov v skladu s prejšnjim odstavkom, se dokumente vroča z navadno vročitvijo, razen obvestil o carinskem dolgu iz 102. člena Uredbe 952/2013/EU, ki se jih vroča z osebno vročitvijo. Šteje se, da je navadna vročitev opravljena 15. dan od dneva odpreme.

(3) V enostavnih zadevah, v katerih carinski organ ugotovi strankini zahtevi, se dokumente vroča preko elektronske pošte, če je elektronski naslov carinskemu organu sporočen.

14. člen
(vročanje v tujino)

Ne glede na 13. člen tega zakona se dokumente, ki se vročajo v tujino, vroča z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 15. dan od dneva odpreme.

15. člen
(analiza ali natančen pregled blaga)

Če je za ugotovitev dejanskega stanja zaradi izdaje odločbe v zvezi z zavezujočimi tarifnimi informacijami, odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami o poreklu blaga ali predložitve informacije o tarifni uvrstitvi blaga potrebna analiza ali natančen pregled blaga, ki ju ni mogoče opraviti pri carinskemu organu, lahko na zahtevo carinskega organa analizo ali pregled tega blaga opravi tudi druga usposobljena strokovna organizacija.

16. člen
(stroški)

(1) Carinski organ zahteva povrnitev stroškov, kadar opravlja posebne storitve. Te storitve so:

- a) prisotnost carinskega organa, kadar je to zahtevano, izven uradnih ur ali drugje kot na uradnih mestih iz 5. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona;
- b) analize ali izvedenskega poročila o blagu ter stroški vračila blaga vložniku, zlasti v zvezi z odločbami, izdanimi v skladu s 33. členom Uredbe 952/2013/EU, ali predložitvijo informacij v skladu s prvim odstavkom 14. člena Uredbe 952/2013/EU;
- c) pregled ali vzorčenje blaga za namene preverjanja ali uničenje blaga, kadar so vključeni stroški, ki niso stroški za storitve carinskega organa;
- d) izjemni kontrolni ukrepi, kadar so ti potrebni zaradi narave blaga ali morebitnega tveganja;
- e) ukrepi, ki jih izvajajo carinski organi v skladu z 198. členom Uredbe 952/2013/EU.

(2) Minister, pristojen za finance določi višine in načine obračunavanja stroškov iz prejšnjega odstavka.

17. člen
(pretvorba valut)

(1) V smislu 53. člena Uredbe 952/2013/EU se kot menjalni tečaj upošteva menjalni referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga objavlja Banka Slovenije.

(2) V primeru tujih valut, za katere Evropska centralna banka ne objavlja menjalnih referenčnih tečajev, se za uporabo (a) točke prvega odstavka 53. člena Uredbe 952/2013/EU kot menjalni tečaj upošteva tečaj, ki ga določa in objavlja Banka Slovenije.

DRUGI DEL
DEJAVNIKI, NA PODLAGI KATERIH SE UPORABLJAJO UVOZNE ALI IZVOZNE DAJATVE, IN
DRUGI UKREPI V ZVEZI Z BLAGOVNO MENJAVO

18. člen
(dokazila o nepreferencialnem poreklu blaga)

(1) Potrdila o poreklu blaga izdajajo Gospodarska zbornica Slovenije, Trgovinska zbornica Slovenije ali carinski organ.

(2) Potrdilo o poreklu blaga se izda, če so izpolnjeni pogoji za izdajo potrdila o poreklu blaga in če blago, na katerega se potrdilo nanaša, ustreza kriterijem za pridobitev nepreferencialnega porekla.

(3) Potrdila o poreklu blaga morajo vsebovati vse podatke, potrebne za prepoznavanje blaga, na katerega se nanašajo in morajo nedvomno dokazovati, da ima tako blago poreklo določene države. V potrdilih o poreklu blaga se lahko potrjuje, da je blago po poreklu iz Unije, države članice Unije ali tretje države.

(4) Za zahtevek za izdajo potrdila o poreklu blaga in za potrdilo o poreklu blaga se uporabljajo obrazci, ki jih predpiše minister, pristojen za finance ali obrazci, ki so v veljavi v namembni državi.

19. člen **(postopki izdaje dokazila o nepreferencialnem poreklu ter hramba)**

(1) Potrdila o poreklu blaga se izdajo na podlagi zahtevka udeleženega.

(2) Če to upravičujejo okoliščine, predvsem če vložnik zahtevka redno opravlja izvoz, se lahko opusti zahteva predložitve zahtevka za vsako dejanje v zvezi z izvozom, če se spoštujejo določbe o poreklu.

(3) Če je to potrebno zaradi trgovanja, se lahko za vsako potrdilo o poreklu blaga izda en ali več dodatnih kopij istega potrdila o poreklu blaga. Kopije se izdajo na obrazcih, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Pristojni organi ali pooblaščenice organizacije, ki so izdale potrdila o poreklu blaga, morajo hraniti zahtevke najmanj dve leti.

20. člen **(dokazovanje preferencialnega porekla blaga in poenostavitve)**

(1) Preferencialno poreklo blaga se dokazuje s predložitvijo dokazila o preferencialnem poreklu blaga, katerega uporaba je določena z zakonodajo Unije ali z mednarodnimi pogodbami, ki določajo preferencialno tarifno obravnavanje blaga.

(2) Carinski organ izda na podlagi zahtevka upravičenca dovoljenje za izvajanje poenostavitev v zvezi z dokazovanjem preferencialnega porekla blaga, če je z zakonodajo Unije ali z mednarodno pogodbo, ki določajo preferencialno tarifno obravnavo blaga določeno, da je mogoče posameznim upravičencem dovoliti poenostavitve v zvezi z dokazovanjem preferencialnega porekla blaga.

(3) Pri izdaji dovoljenj za pooblaščenega izvoznika carinski organ upošteva predvsem:

- (a) jamstva vložnika zahtevka v zvezi s pravilnim izvajanjem poenostavljenega postopka,
- (b) zanesljivost vložnika zahtevka pri vodenju carinskih postopkov.

TRETJI DEL **CARINSKI DOLG**

21. člen **(oprostitvev od obveščanja o carinskem dolgu)**

(1) Carinski organ opusti obveščanje o carinskem dolgu, ki nastane zaradi neizpolnjevanja obveznosti iz 79. ali 82. člena Uredbe 952/2013/EU, kadar je znesek dajatev nižji od 10 eurov.

(2) Kadar je bil v prvotnem obvestilu o carinskem dolgu znesek dajatev nižji od zneska plačljivih dajatev, carinski organ opusti obveščanje o carinskem dolgu za razliko med navedenima zneskoma, če ta znaša manj kot 10 eurov.

22. člen **(obveznost vknjižbe zneskov uvozne ali izvozne dajatve)**

Carinski organ ne vknjiži zneskov uvozne ali izvozne dajatve, ki na podlagi 103. člena Uredbe 952/2013/EU ustrezajo carinskemu dolgu, o katerem ni več mogoče obvestiti dolžnika.

23. člen
(rok za plačilo zneska dajatev)

(1) Znesek dajatev o katerem je bil dolžnik obveščen v skladu s 102. členom Uredbe 952/2013/EU oziroma se šteje, da je bil dolžnik obveščen, se plača v desetih dneh od obvestila dolžniku.

(2) Ne glede na določbo iz prejšnjega odstavka se zneski dajatev, za katere je bil odobren odlog plačila iz točke b) in c) 110. člena Uredbe 952/2013/EU, plačajo na naslednji način:

(a) v primeru, ko je obdobje združevanja teden, se znesek dajatev plača najkasneje v petek četrtega tedna, ki sledi temu tednu,

(b) v primeru, ko je obdobje združevanja mesec, se znesek dajatev plača najkasneje šestnajsti dan v mesecu, ki sledi temu mesecu.

ČETRTI DEL
BLAGO, VNESENO NA CARINSKO OBMOČJE UNIJE

24. člen
(prevoz na ustrezen kraj)

Za carinski urad iz prvega odstavka 135. člena Uredbe 952/2013/EU se šteje najbližji pristojni finančni urad po prestopu meje, upoštevajoč najkrajšo običajno pot.

PETI DEL
SPLOŠNA PRAVILA O CARINSKEM STATUSU, DAJANJU BLAGA V CARINSKI POSTOPEK,
PREVERJANJU, SPROSTITVI IN PREPUSTITVI BLAGA

25. člen
(odvzem vzorcev blaga)

V primeru iz (d) točke 188. Uredbe 952/2013/EU carinski organ o odvzemu vzorcev blaga zaradi analize ali natančnega pregleda blaga sestavi zapisnik in en izvod vroči deklarantu.

26. člen
(odobritev cestnih vozil za prevoz blaga pod carinsko oznako)

Če je tako predvideno z mednarodno pogodbo, lahko carinski organ predhodno odobri cestna vozila, priklopnike, polpriklopnike ali zabojnike kot ustrezne za mednarodni prevoz blaga pod carinsko oznako.

27. člen
(potrdilo o plačilu dolgovanega zneska dajatev)

(1) Potrdilo o plačilu dolgovanega zneska dajatev iz 217. člena Uredbe 2015/2447/EU se izda na obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(2) Carinski organ lahko pooblasti izvajalca poštnih storitev, kadar nastopa kot zastopnik v carinskem postopku, da sam izdaja potrdila o plačilu dolgovanega zneska dajatev, ki vsebujejo najmanj podatke iz obrazca iz prejšnjega odstavka.

28. člen

(uskladitev podatkov v carinski deklaraciji)

(1) V primeru iz tretjega odstavka 173. člena Uredbe 952/2013/EU lahko carinski organ v skrajšanem ugotovitvenem postopku izda odločbo o uskladitvi podatkov v carinski deklaraciji, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- podatki v carinski deklaraciji se ne ujemajo s podatki iz spremnih listin, ki so priložene k carinski deklaraciji oziroma iz naknadno predloženih ali pridobljenih listin,
- carinski organ je nedvoumno ugotovil, da se spremne listine nanašajo na blago, ki je bilo prvotno navedeno v carinski deklaraciji,
- uskladitev podatkov v carinski deklaraciji ne vpliva na višino že obračunanega zneska dajatev v deklaraciji ali izvajanje ukrepov trgovinske politike in
- ne gre za drug carinski postopek, kot je bil prvotno odobren.

(2) Odločba o uskladitvi podatkov v carinski deklaraciji se izda na predpisanem obrazcu, ki ga določa minister, pristojen za finance.

29. člen

(ukrepi, ki jih izvaja carinski organ)

(1) Kadar carinska zakonodaja določa, da je treba urediti položaj blaga, ki je bilo nezakonito vnešeno ali odstranjeno izpod carinskega nadzora, se lahko zagotovi carinski nadzor tudi tako, da se začasno prepove uporabo takšnega blaga do odprave nezakonitega stanja.

(2) Kadar je za ureditev položaja blaga, za katerega veljajo prepovedi ali omejitve, potrebno sodelovanje drugega pristojnega organa, ga carinski organ o tem na primeren način obvesti. V primeru suma, da za blago veljajo prepovedi ali omejitve, carinski organ, razen, če drugi predpisi ne določajo drugače, zadrži blago in o tem takoj obvesti pristojni organ. Če pristojni organ ne odloči drugače ali če carinski organ ne prejme odgovora pristojnega organa v treh delovnih dneh od zadržanja blaga, se šteje, da to blago ni predmet prepovedi in omejitev in se takoj prepusti.

(3) Za namene prejšnjega odstavka se kot delovni dan šteje dan, ko posluje Generalni finančni urad.

30. člen

(odstop, odvzem, prodaja in uničenje blaga)

(1) Prodaja blaga se opravi v skladu z 250. členom Uredbe 2015/2447/EU in v skladu s predpisi, ki urejajo davčni postopek. Če zaradi posebnih okoliščin v posameznem primeru takšna prodaja ni možna, zlasti ker ni nobenega kupca, ali če bi se s prodajo negativno poseglo v konkurenčna razmerja, se lahko takšno blago brezplačno odstopi državnim organom, humanitarnim organizacijam ali javnim zavodom. Pred prevzemom brezplačno odstopljenega neunijskega blaga pridobitelj takoj opravi formalnosti za dajanje blaga v carinski postopek ali ga ponovno izvozi. Prodaja ni dopustna, če bi to škodljivo vplivalo na življenje ali zdravje ljudi, živali ali rastlin ali če veljajo za to blago pri sprostitvi v prost promet druge prepovedi in omejitve, pa to blago teh pogojev ali omejitev ne izpolnjuje.

(2) Odvzeto blago in blago, odstopljeno v korist proračuna Republike Slovenije, se lahko brezplačno odstopi državnim organom, humanitarnim organizacijam ali javnim zavodom, če ti blago potrebujejo za opravljanje svoje dejavnosti.

(3) O brezplačnem odstopu blaga iz prvega in drugega odstavka tega člena odloči minister, pristojen za finance, s sklepom.

(4) Blago, ki ga v skladu s prvim odstavkom tega člena ni mogoče prodati ali brezplačno odstopiti državnim organom, humanitarnim organizacijam ali javnim zavodom, se uniči pod carinskim nadzorom.

(5) Carinski organ lahko blago uniči tudi v primerih, ko bi bili stroški hrambe, prodaje in drugi stroški v zvezi z blagom nesorazmerni z izkupičkom od prodaje.

31. člen

(ravljanje z blagom, katerega lastnik ni znan)

(1) Če lastnik blaga iz 198. člena Uredbe 952/2013/EU ni znan, carinski organ na svoji oglasni deski pozove lastnika blaga, naj se javi v roku iz drugega odstavka 249. člena Uredbe 2015/2447/EU, z objavo seznama in opisom tega blaga.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, če za blago iz 198. člena Uredbe 952/2013/EU grozi, da se bo pokvarilo, carinski organ pridobi lastninsko pravico na tem blagu v skladu s 50. členom Stvarnopravnega zakonika (Uradni list RS, št. 87/02 in 91/13) in ga proda po predpisih, ki urejajo davčni postopek. Če se lastnik blaga javi po opravljeni prodaji blaga, se mu na zahtevo vrne preostanek kupnine, po poplačilu stroškov in zneska dajatev, nastalih v zvezi z blagom.

32. člen

(ravljanje drugih državnih organov v zvezi z neunijskim blagom)

Državni organi, ki pri izvajanju svojih pooblastil najdejo ali zasežejo blago, za katero obstaja utemeljen sum, da gre za neunijsko blago, o tem takoj obvestijo najbližji pristojni finančni urad.

33. člen

(ravljanje drugih pravnih in fizičnih oseb)

(1) Pravne ali fizične osebe morajo takoj predložiti najbližjemu pristojnemu finančnemu uradu blago, ki se nahaja na ozemlju Republike Slovenije, če glede na okoliščine vedo ali bi morale vedeti, da gre za blago, ki je nezakonito vnešeno na carinsko območje Unije oziroma se nezakonito uporablja, kot da bi bilo sproščeno v prosti promet.

(2) Če carinski organ izve za blago iz prejšnjega odstavka, nemudoma izvede ukrepe, ki so potrebni, da vzpostavi zakonito stanje.

ŠESTI DEL

OPROSTITEV UVOZNIH DAJATEV

34. člen

(oprostitev uvoznih dajatev)

(1) Pristojni organ za odobritev oprostitve uvoznih dajatev v skladu z Uredbo 1186/2009/ES je carinski organ.

(2) Vlada Republike Slovenije določi pristojne organe za izdajo dovoljenj in potrdil ter izvajanje drugih vprašanj v zvezi z Uredbo 1186/2009/ES, Uredbo 3915/88/ES, Uredbo 1224/2011/EU, Uredbo 1225/2011/EU in Uredbo 80/2012/EU.

SEDMI DEL

POSEBNI POSTOPKI

1. poglavje

Postopek tranzita

35. člen

(poenostavitve v postopku tranzita)

(1) Če je tako predvideno z mednarodno pogodbo, lahko carinski organ na podlagi zahtevka izda dovoljenje za poenostavitve v postopku tranzita.

(2) Minister, pristojen za finance določi pogoje za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena.

2. poglavje
Proste cone

36. člen
(soglasje Vlade Republike Slovenije za ustanovitev proste cone)

(1) Vlada Republike Slovenije lahko na zahtevo osebe, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: ustanovitelj), izda predhodno soglasje za ureditev določenega dela carinskega območja Unije kot proste cone.

(2) Vlada Republike Slovenije izda soglasje iz prejšnjega odstavka na podlagi pisne zahteve ustanovitelja, dokumentov, ki dokazujejo upravičenost ustanovitve proste cone in mnenja ministra, pristojnega za finance in ministra, pristojnega za gospodarstvo v roku 30 dni od prejema popolnega zahtevka.

(3) Vlada Republike Slovenije lahko razveljavi ali spremeni izdano soglasje za ustanovitev proste cone, če prenehajo obstajati razlogi in pogoji na podlagi katerih je bilo soglasje izdano ali če ustanovitelj ne izpolnjuje oziroma ne izpolnjuje več pogojev, ki so potrebni za izdajo soglasja za ustanovitev proste cone.

37. člen
(odločba carinskega organa)

(1) Na podlagi zahtevka ustanovitelja, carinski organ izda odločbo, s katero dovoli začetek poslovanja v novi oziroma spremenjeni prosti coni, če:

- a) je Vlada Republike Slovenije predhodno izdala soglasje iz prejšnjega člena;
- b) so izpolnjeni pogoji za izvajanje carinskega nadzora v le-teh;
- c) ustanovitelj zagotovi prostor za delo carinskih organov.

(2) Carinski organ opravi pregled objektov oziroma prostorov, namenjenih zagotavljanju izvajanja carinskega nadzora v prosti coni, v roku 30 dni od prejema popolnega zahtevka ustanovitelja.

(3) Ustanovitelj proste cone je prisoten pri pregledu objektov oziroma prostorov iz drugega odstavka tega člena.

38. člen
(soglasje za posege v prostor ali gradnjo objektov)

(1) Zahtevki za izdajo soglasja za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni mora vsebovati:

- splošne podatke o prosti coni in vložniku zahtevka,
- navedbo dejavnosti, za katere naj bi se objekt uporabljal in njegovo lokacijo, ter
- vse ostale podatke, ki omogočajo carinskemu organu odločitev o zahtevku.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka izda carinski organ, če poseg v prostor ali gradnja objekta ne vpliva oziroma ne zmanjšuje možnosti izvajanja carinskega nadzora.

39. člen
(uporabniki proste cone)

(1) Uporabniki proste cone so lahko ustanovitelj in druge pravne osebe ter samostojni podjetniki posamezniki.

(2) Uporabnik opravlja gospodarsko dejavnost v prosti coni na podlagi pogodbe, ki jo sklene z ustanoviteljem proste cone.

40. člen
(evidence v prosti coni)

- (1) Uporabnik proste cone iz prejšnjega člena tega zakona mora za dejavnosti, ki jih opravlja v prosti coni, voditi ustrezne evidence. Ustreznost evidenc potrdi carinski organ z odločbo.
- (2) Odločba o ustreznosti evidenc se lahko spremeni ali razveljavi, če glede na poslovanje uporabnika proste cone odobreno vodenje evidenc ne omogoča več ustreznega carinskega nadzora ali če je carinski organ prepovedal ali omejil opravljanje katere od dejavnosti.
- (3) Uporabnik proste cone, ki nima več veljavne pogodbe z ustanoviteljem proste cone, nemudoma oziroma najkasneje v roku 30 dni od dneva prenehanja veljavnosti pogodbe obvesti carinski organ o prenehanju veljavnosti pogodbe o izvajanju dejavnosti v prosti coni.
- (4) Carinski organ po prenehanju veljavnosti pogodbe iz prejšnjega odstavka, po uradni dolžnosti ali na zahtevo uporabnika proste cone, razveljavi odločbo o odobritvi evidenc.
- (5) Potem, ko carinski organ razveljavi odločbo o ustreznosti evidenc, uporabnik proste cone ne sme več izvajati dejavnosti, na katere se nanaša razveljavljena prvotno odobrena evidenca, obstoječe zaloge pa se obravnavajo, kot da je to blago vnešeno ali ponovno vnešeno na carinsko območje Unije.

OSMI DEL
POSEBNI UKREPI NADZORA MEJNIH PRODAJALN NA LETALIŠČIH IN V PRISTANIŠČIH

41. člen
(mejne prodajalne)

Mejne prodajalne so prodajalne, ki za izstopno carinsko kontrolo na letališčih in v pristaniščih prodajajo blago potnikom, ki izstopajo s carinskega območja Unije.

42. člen
(blago, ki se lahko prodaja v mejnih prodajalnah)

- (1) Imetnik mejne prodajalne lahko prodaja unijsko ali neunijsko blago. Neunijsko blago lahko prodaja, če pridobi dovoljenje za carinsko skladišče. Neunijsko blago se lahko proda samo potniku, ki bo to blago iznesel s carinskega območja Unije, kar potnik dokazuje z vstopnim kuponom ali vozovnico za potovanje na namembno letališče ali v pristanišče v tretji državi.
- (2) Imetnik mejne prodajalne lahko v mejni prodajalni opravlja tudi storitve, povezane s prodajo blaga iz prejšnjega odstavka.

43. člen
(identifikacija blaga, kupljenega v mejnih prodajalnah)

- (1) Imetnik mejne prodajalne mora voditi evidence, iz katerih je razvidna povezava med številko računa, s katerim je bilo blago prodano, in vstopnim kuponom oziroma vozovnico.
- (2) Potnik mora račun iz prejšnjega odstavka hraniti, dokler ne zapusti carinskega območja Unije.

44. člen
(ukrepi nadzora nad neunijskim blagom)

- (1) Imetnik mejne prodajalne prodano neunijsko blago, preden ga izroči potniku, zapečati v vrečki

tako, da je onemogočena odstranitev pečata brez poškodbe.

(2) Potnik ne sme odstopiti blaga drugim potnikom, ne sme ga porabiti oziroma uporabiti ali z njega odstraniti pečata, dokler se nahaja na carinskem območju Unije.

(3) Carinski organ lahko, vse dokler potnik ne zapusti carinskega območja Unije, preveri, da potnik, ki poseduje kupljeno neunijsko blago, ni odstranil pečata z vrečke oziroma neunijskega blaga ni porabil oziroma uporabil na carinskem območju Unije.

45. člen

(ukrepi nadzora, ki jih carinski organi izvajajo pri imetnikih mejnih prodajaln)

(1) Carinski organ sme zaradi izvajanja nadzora v skladu s tem delom zakona pri imetnikih mejnih prodajaln:

- preverjati evidence, ki jih imetniki mejnih prodajaln vodijo v skladu z zakonom, ki ureja trgovino, in podzakonskimi akti, izdanimi na njegovi podlagi;
- pregledati blago in dokumentacijo v zvezi z blagom, ki ga imetnik prodajalne hrani v mejni prodajalni;
- zahtevati, da imetnik mejne prodajalne zaradi preverjanja pravilnosti poslovanja prodajalne opravi popis vsega blaga na zalogi v prodajalni ali popis posamezne vrste blaga na zalogi v prodajalni.

(2) Evidence o nabavi in prodaji blaga iz prve alinee prejšnjega odstavka ter dokumentacija o blagu, ki ga imetnik hrani v mejni prodajalni, se mora voditi oziroma hraniti v prostorih posamezne mejne prodajalne.

(3) Carinski organ lahko zahteva, da se popis blaga iz tretje alinee prvega odstavka tega člena opravi v njegovi prisotnosti.

DEVETI DEL KAZENSKÉ DOLOČBE

46. člen

(prekrški po tem zakonu)

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 2.000 do 125.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 700 do 125.000 eurov, posameznik pa z globo od 300 do 1.200 eurov, če:

1. vnese blago na carinsko območje Unije ali ga iznese s carinskega območja Unije mimo mejnih prehodov ali to stori v času, ko mejni prehod ni odprt, oziroma to poskusi storiti (prvi odstavek 6. člena);
2. zastopanemu izda obračun, ki ne vsebuje predpisanih podatkov oziroma mu obračuna ne izda (12. člen);
3. ne predloži blaga iz 33. člena finančnemu uradu ali ga ne predloži nemudoma;
4. opravlja gospodarsko dejavnost v prosti coni brez ustrezne pogodbe (drugi odstavek 39. člena);
5. ne vodi evidence predpisane z zakonom ali ne hrani evidence na predpisanem kraju (40. člen, prvi odstavek 43. člena, drugi odstavek 45. člena);
6. ne obvesti carinskega organa o prenehanju veljavnosti pogodbe o izvajanju dejavnosti v prosti coni ali ga ne obvesti v predpisanem roku (40. člen);
7. v mejni prodajalni prodaja neunijsko blago v nasprotju s prvim odstavkom 42. člena;
8. ne hrani računa, dokler ne zapusti carinskega območja Unije (drugi odstavek 43. člena);
9. prodano neunijsko blago ne zapečati v vrečki ali ne zapečati tako, da je onemogočena odstranitev pečata brez poškodb (prvi odstavek 44. člena);
10. kupljeno neunijsko blago odstopi drugim potnikom ali odstrani pečat iz vrečke v kateri je shranjeno neunijsko blago ali ga porabi oziroma uporabi na carinskem območju Unije (drugi odstavek 44. člena).

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

47. člen
(prekrški po Uredbi 952/2013/EU)

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 2.000 do 125.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 700 do 125.000 eurov, posameznik pa z globo od 300 do 1.200 eurov, če:

1. carinskim organom ne zagotovi vse potrebne dokumentacije ali informacije ali ne nudi ustrezne pomoči, potrebne za dokončanje carinskih formalnosti oziroma ne zagotovi vse potrebne pomoči v predpisanem roku ali v ustrezni obliki (prvi odstavek 15. člena);
2. vloži carinsko deklaracijo, deklaracijo za začasno hrambo, vstopno skupno deklaracijo, izstopno skupno deklaracijo, deklaracijo za ponovni izvoz ali obvestilo o ponovnem izvozu carinskim organom ali pa predloži zahtevek za dovoljenje ali katero drugo odločbo, ki vsebuje nepravilne ali nepopolne informacije oziroma ne zagotovi pristnosti, pravilnosti ali veljavnosti vseh dokumentov priloženih k deklaraciji, obvestilu, zahtevku ali drugi odločbi (drugi odstavek 15. člena);
3. ne izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odločbe (prvi odstavek 23. člena);
4. ne obvesti carinskih organov o vseh dejavnostih, ki so se pojavili po sprejetju odločbe in vplivajo na njeno nadaljnje izvajanje ali vsebino oziroma ne obvesti carinskih organov nemudoma (drugi odstavek 23. člena);
5. ne hrani dokumente in informacije potrebne za namene carinske kontrole na način, ki je dostopen carinskim organom oziroma jih ne hrani v predpisanem roku (prvi odstavek 51. člena);
6. sestavi ali omogoči, da se sestavi dokument z nepravilno navedenimi podatki o poreklu blaga (59. in 64. člen);
7. sestavi ali omogoči, da se sestavi dokument, ki vsebuje nepravilne podatke, na podlagi katerih se za izdelke, na katere se dokument nanaša, neupravičeno pridobi preferencialno poreklo (59. in 64. člen);
8. za blago, ki se vnese na carinsko območje Unije ali iznese iz carinskega območja Unije, ne vloži pri carinskem organu vstopne skupne deklaracije ali obvestila o prihodu morskega plovila ali zrakoplova ali carinske deklaracije ali deklaracije za začasno hrambo ali spremne listine ali dopolnilne deklaracije ali predhodne deklaracije ali deklaracije za ponovni izvoz ali izstopne skupne deklaracije ali obvestila o ponovnem izvozu ali druge listine oziroma je ne vloži v določenem roku ali je vložena listina nepravilna oziroma nepopolna ali vsebuje neresnične podatke (prvi in tretji odstavek 127. člena, prvi odstavek 133. člena, peti odstavek 139. člena, prvi in tretji odstavek 145. člena, 158. člen, drugi odstavek 163. člena, 167. člen, prvi odstavek 263. člena, prvi odstavek 270. člena, 271. člen, prvi odstavek 274. člena);
9. čez mejni prehod vnese na carinsko območje Unije ali iznese iz carinskega območja Unije skrito blago, oziroma to poskusi storiti, z namenom, da bi se s tem izognil carinskemu nadzoru ali kontroli carinskih organov (prvi odstavek 134. člena, prvi odstavek 267. člena)
10. blago, vneseno na carinsko območje Unije odstrani izpod carinskega nadzora brez dovoljenja carinskih organov oziroma preden se carinski status neunijskega blaga ne spremeni ali se blago ne iznese s carinskega območja Unije in uniči (drugi in tretji pododstavek prvega odstavka 134. člena, sedmi odstavek 139. člena);
11. blago, vneseno na carinsko območje Unije ne prepelje po poti določeni s strani carinskega organa ali v skladu z njegovimi navodili (135. člen);
12. ne obvesti carinskih organov o posebnih okoliščinah pri vnosu blaga oziroma ga ne obvesti v predpisanem roku (prvi in drugi odstavek 137. člena);
13. blago, vneseno na carinsko območje Unije, ne predloži carinskemu organu v predpisanem roku ali na predpisanem kraju oziroma drugem kraju, ki ga določi ali odobri carinski organ ali ga ne predloži določena oseba (prvi, drugi, tretji odstavek 139. člena);
14. blago, vneseno na carinsko območje Unije, raztovori ali pretovori brez dovoljenja carinskega organa ali ga raztovori oziroma pretovori na kraju, ki ga carinski organ ni določil oziroma ni odobrila (prvi odstavek 140. člena);
15. ne hrani blaga v začasni hrambi v prostorih ali na krajih, ki jih odobri carinski organ (147. in 148. člen);
16. ravna z blagom v začasni hrambi na način, da spremeni njegov izgled ali tehnične lastnosti (drugi odstavek 147. člena);
17. blago v začasni hrambi ne da ali ga ne da v carinski postopek v predpisanem roku ali ga ponovno izvozi (149. člen);
18. odstrani ali uniči sredstva za identifikacijo blaga (drugi odstavek 192. člena);
19. ne predloži nedotaknjene blaga in zahtevanih informacij namembnemu carinskemu uradu v skladu z ukrepi, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev identifikacije blaga ali tega ne predloži v predpisanem roku ali ne spoštuje drugih carinskih določb v zvezi s postopkom (233. člen);

20. začasno odstrani blago, vneseno v postopek carinskega skladiščenja, brez predhodnega dovoljenja carinskih organov (tretji odstavek 240. člena);
21. postavi objekt v prosti coni brez predhodnega dovoljenja carinskih organov (prvi odstavek 244. člena);
22. predhodno ne obvesti carinskih organov o izvajanju dejavnosti v prosti coni (drugi odstavek 244. člena);
23. v roku, ki ga določi carinski organ, ne zaključi postopka aktivnega plemenitenja (257. člen);
24. ne izvozi ali ne izvozi v predpisanem roku pomanjkljivega blaga (262. člen);
27. ob izstopu ne predloži carinskemu organu blago, ki bo izneseno s carinskega območja Unije (drugi odstavek 267. člena).

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

48. člen **(prekrški po Uredbi 1186/2009/ES)**

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 2.000 do 125.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 700 do 125.000 eurov, posameznik pa z globo od 300 do 1.200 eurov, če:

1. v nasprotju s predpisi odtuji blago, ga da v uporabo drugemu ali ga kako drugače uporabi, razen za namene, za katere je bilo blago oproščeno plačila dajatev, oziroma blago, ki je bilo oproščeno plačila dajatev, zastavi, posodi ali kako drugače izroči za zavarovanje obveznosti, preden je plačan znesek dajatev (7., 15., 24., 37., 57., 68., 76., 83. in 115. člen);
2. ne obvesti carinskega organa o prenehanju izpolnjevanja pogojev, zaradi katerih je upravičen do oprostitve, ali namerava izdelke, ki so bili uvoženi z oprostitvijo plačila dajatev, uporabljati v druge namene (58., 59., 69., 78., 84. in 85. člen).

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

49. člen **(odgovornost nedobrovernih posestnikov predmetov prekrškov)**

(1) Pravna oseba se kaznuje za prekršek z globo od 2.000 do 125.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 125.000 eurov, posameznik pa z globo od 300 do 5.000 eurov, če kupi, proda, izroči drugemu, prejme v darilo, prikrije, prejme v hrambo ali na prevoz, uporabi ali prejme v posest na kakršni koli podlagi, blago, za katero ve ali pa bi po okoliščinah primera mogla in morala vedeti, da je bil z njim storjen prekršek predpisan s tem zakonom.

(2) Z globo od 400 do 4.100 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

50. člen **(pooblastilo za izrek višje globe od najnižje predpisane)**

Prekrškovni organ sme v hitrem postopku o prekršku za prekrške predpisane s tem zakonom izreči globo v znesku, ki je višji od najnižje predpisane višine globe, vendar znotraj predpisanega razpona.

51. člen **(pooblastilo za izrek globe v večkratniku od prikrajšanega zneska dajatev)**

(1) Če prekrškovni organ ugotovi prikrajšanje zneska dajatev, se lahko v hitrem postopku o prekršku globa izreče v večkratniku od prikrajšanih uvoznih in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu, in sicer:

1. pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku in posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, v višini dvakratnika od zneska prikrajšanih uvoznih in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu;

2. odgovorni osebi pravne osebe ali odgovorni osebi samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorni osebi posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ter posamezniku v višini prikrajšanja uvoznih in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu.

(2) Globa, določena v skladu s tem členom, ne sme biti nižja od najnižje predpisane oziroma višja od najvišjega zneska globe, predpisanega za posamezni prekršek v skladu s tem zakonom.

52. člen **(določitev višje globe za najhujše kršitve)**

V primeru, ko se s prekrškom iz 46., 47. ali 48. člena tega zakona povzroči ali bi lahko povzročilo neplačilo uvoznih ali izvoznih dajatev in drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu ali izvozu blaga, v znesku, ki presega sedem povprečnih mesečnih neto plač v Republiki Sloveniji, se sme pravno osebo kaznovati z globo od 2.000 do 375.000 eurov, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 12.300 eurov, posameznika pa z globo od 300 do 5.000 eurov. Pri tem se upošteva zadnja uradno objavljena povprečna neto plača za zaposleno osebo v Republiki Sloveniji.

53. člen **(odpustitev sankcij)**

Globa ali odvzem predmeta se lahko odpustita, če bi bil izrek teh sankcij v očitnem nesorazmerju s težo dejanja in posledicami prekrška.

54. člen **(obvezen odvzem predmetov prekrškov)**

(1) Predmeti prekrškov iz 1. in 3. točke prvega odstavka 46. člena, 9. točke prvega odstavka 47. člena in 49. člena v zvezi s 1. in 3. točko prvega odstavka 46. člena ter 9. točko prvega odstavka 47. člena, se odvzamejo.

(2) Predmeti prekrškov iz prejšnjega odstavka, se odvzamejo tudi, če niso storilčeva last.

(3) Predmeti prekrškov iz prvega in drugega odstavka tega člena se odvzamejo tudi, če so bili po storitvi prekrška predelani, obdelani ali dodelani, pa dodana vrednost ne presega 30% carinske vrednosti blaga, ki je predmet prekrška.

(4) Če je storilcev več, odgovarjajo za vrednost predmeta prekrška solidarno.

55. člen **(odvzem vrednosti predmetov prekrška, ki se ne najdejo)**

(1) Če se predmet prekrška, ki bi se moral odvzeti, ne najde, se odvzem predmeta izvrši tako, da se storilcu naloži v plačilo vrednost predmeta, ki pomeni carinsko vrednost, in se opravi postopek za izterjavo uvoznih dajatev ter drugih dajatev, ki se pobirajo pri uvozu.

(2) Šteje se, da predmet prekrška ni bil najden, tudi če:

a) je bil predmet prekrška po storitvi prekrška predelani, dodelani ali obdelani tako, da dodana vrednost presega 30% vrednosti predmeta prekrška;

b) ga mora carinski organ v skladu z zakonom vrniti lastniku ali kakšni drugi upravičeni osebi;

c) ga iz kakršnegakoli vzroka ni bilo mogoče vzeti storilcu.

56. člen
(plačilo vrednosti blaga namesto odvzema predmeta)

Kadar je predpisan odvzem predmeta in je z odločbo pravnomočno izrečen ukrep odvzema predmeta, lahko carinski organ v opravičenih primerih na prošnjo storilca prekrška ali lastnika blaga z odločbo v upravnem postopku vrne storilcu prekrška ali lastniku predmet pod pogojem, da ta plača vrednost predmeta, ki pomeni carinsko vrednost, in vse dajatve, če se blago sprost v prosti promet.

57. člen
(zaseg predmetov prekrška)

(1) Carinski organ zaseže predmete prekrškov iz 54. člena tega zakona.

(2) Carinski organ lahko zaseže tudi predmete in prevozna sredstva, ki niso navedeni v prejšnjem odstavku tega člena, če so bili uporabljeni ali namenjeni za storitev prekrška oziroma so nastali s prekrškom, določenim s tem zakonom.

58. člen
(hramba zaseženih predmetov prekrškov)

(1) Zaseženo blago, ki je pod carinskim nadzorom, hrani carinski organ v skladu s predpisi, ki urejajo hrambo neunijskega blaga.

(2) Če se zaseženi predmeti vrnejo storilcu ali lastniku predmetov, se vrnejo kot neunijsko blago. O prepustitvi predmetov prekrška storilcu ali lastniku odloči carinski organ v upravnem postopku.

59. člen
(daljši rok za zastaranje postopka zaradi prekrška)

(1) Postopek zaradi prekrškov iz tega zakona ni dopusten, če pretečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje postopka o prekršku pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri na pregon storilca prekrška. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar postopek o prekršku ni več mogoč, ko preteče šest let od dneva, ko je bil prekršek storjen.

DESETI DEL
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

60. člen
(veljavnost obstoječih licenc za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah)

Ne glede na določbe iz 11. člena tega zakona, se šteje, da oseba, ki ima na dan 30. 4. 2016 veljavno dovoljenje za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah v skladu s četrtem odstavkom 6. člena Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (Uradni list RS, št. 25/04, 28/06 – odl. US, 111/07 in 55/15) ali fizična oseba, ki ima na dan 30. 4. 2016 veljavno licenco iz drugega odstavka 2. člena Uredbe o pogojih za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah (Uradni list RS, št. 33/04, 109/04 in 96/05), izpolnjuje pogoj poklicne kvalifikacije iz (d) točke 39. člena Uredbe 952/2013/EU.

61. člen
(obrazec potrdila o poreklu blaga in pripadajoči zahtevki)

Do začetka uporabe obrazcev iz četrtega odstavka 18. člena tega zakona, ki jih predpiše minister, pristojen za finance, se uporabljajo obrazci potrdil o poreklu blaga in pripadajoči zahtevki v skladu s prilogo 12 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 253 z dne 11. 10. 1993, str. 1, zadnjič spremenjeno z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/428 z dne 10. marca 2015 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2454/93 in Uredbe (EU) št. 1063/2010 glede pravil o poreklu v zvezi s shemo splošnih tarifnih preferencialov in preferencialnimi tarifnimi ukrepi za nekatere države ali ozemlja (UL L št. 70 z dne 14. 3. 2015, str. 12).

62. člen **(veljavnost soglasja Vlade Republike Slovenije za ustanovitev proste cone)**

Soglasje Vlade Republike Slovenije za ustanovitev proste cone, izdano v skladu z 49. členom Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (Uradni list RS, št. 25/04, 28/06 – odl. US, 111/07 in 55/15) ostane v veljavi po uveljavitvi tega zakona.

63. člen **(prenehanje veljavnosti zakona in podzakonskih predpisov)**

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (Uradni list RS, št. 25/04, 28/06 – odl. US, 111/07 in 55/15).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati tudi:

- Pravilnik o izpolnjevanju enotne upravne listine, elektronskem poslovanju s Finančno upravo Republike Slovenije in o drugih obrazcih, ki se uporabljajo pri izvajanju carinskih formalnosti (Uradni list RS, št. 98/15);
- Pravilnik o uveljavljanju pravice do oprostitve uvoznih dajatev (Uradni list RS, št. 33/04, 125/04 in 112/08);
- Pravilnik o izjemah od obveznosti predložitve blaga ter o določitvi višine in načina obračunavanja stroškov pri opravljanju pregleda blaga (Uradni list RS, št. 21/08);
- Uredba o pogojih za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah (Uradni list RS, 33/04, 109/04 in 96/05);
- Pravilnik o izjemah od obveznosti prevoza blaga od carinske črte do najbližjega carinskega urada po prestopu meje (Uradni list RS, št. 51/04 in 123/04 – popr.) in
- Pravilnik o izvajanju ukrepov nadzora v mejnih prodajalnah in obračunu razlike trošarine v le-teh na cestnih mejnih prehodih z Republiko Hrvaško ter o obračunu razlike trošarine ob zaključku poslovanja prostih carinskih prodajaln na cestnih mejnih prehodih z Republiko Madžarsko (Uradni list RS, št. 33/04).

(3) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena, se naslednji podzakonski predpisi uporabljajo, v kolikor niso v nasprotju s tem zakonom, do uveljavitve novih podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona:

- Pravilnik o izpolnjevanju enotne upravne listine, elektronskem poslovanju s Finančno upravo Republike Slovenije in o drugih obrazcih, ki se uporabljajo pri izvajanju carinskih formalnosti (Uradni list RS, št. 98/15);
- Pravilnik o uveljavljanju pravice do oprostitve uvoznih dajatev (Uradni list RS, št. 33/04, 125/04 in 112/08);
- Pravilnik o izjemah od obveznosti predložitve blaga ter o določitvi višine in načina obračunavanja stroškov pri opravljanju pregleda blaga (Uradni list RS, št. 21/08).

64. člen **(začetek veljavnosti zakona)**

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, vendar ne prej kot 1. maja 2016.

Ljubljana, dne

EVA 2016-1611-0004

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (prenovitev) (UL L št. 269/1 z dne 10. 10. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 952/2013/EU) v 5. členu natančno opredeljuje pojem »carinska zakonodaja«. V tem členu je naštet carinska zakonodaja Evropske unije (v nadaljevanju: Unije), ki se ureja s tem zakonom. Tako se določa vsebinski okvir zakona.

K 2. členu

V 2. členu so opredeljeni pojmi uporabljeni v tem zakonu. V prvem odstavku je določeno, da imajo pojmi, uporabljeni v tem zakonu, enak pomen kot pojmi, uporabljeni v Uredbi 952/2013/EU, Delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/2446 z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2446/EU) in Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 343 z dne 29. 12. 2015, str. 558), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2447/EU). Poleg navedenih pojmov so opredeljeni še dodatni pojmi, ki se uporabljajo v tem zakonu. Tako je opredeljeno, da je carinska uprava države članice v skladu s (1) točko 5. člena Uredbe 952/2013/EU Finančna uprava Republike Slovenije, za katero se v nadaljnjem besedilu zakona uporablja pojem carinski organ kot je to določeno tudi v carinski zakonodaji Unije. Pojem carinskega organa je opredeljen že v carinski zakonodaji Unije, in sicer v (1) točki 5. člena Uredbe 952/2013/EU. Carinski organ tako pomeni carinsko upravo države članice, odgovorno za uporabo carinske zakonodaje kot tudi vse druge organe, ki so v skladu z nacionalnim pravom pooblašteni za uporabo nekaterih pravil carinske zakonodaje. Z opredelitvijo pojma carinska uprava države članice v 1. točki drugega odstavka 2. člena tega zakona je izrecno določeno, katera uprava (administracija) je v Republiki Sloveniji carinska uprava države članice (t.j. Finančna uprava Republike Slovenije). V drugi točki drugega odstavka tega člena je opredeljeno carinjenje blaga in pomeni izvedbo carinskih formalnosti, ki jih je treba opraviti za prepustitev blaga v carinski postopek oz. ponovni izvoz. V carinski zakonodaji Unije je v (8) točki 5. člena Uredbe 952/2013/EU podrobneje opredeljen pojem carinske formalnosti, ki pa je širši od carinjenja blaga. Prav tako je v nadaljevanju tega člena definiran pojem običajnega prebivališča, ki se uporablja pri izvajanju carinske zakonodaje Unije. V točki 4 je definiran pojem blaga. Opredeljen je tudi pojem uradno mesto, in sicer je to finančni urad, pristojen za predložitev blaga oziroma drugo mesto, ki se v skladu s tem zakonom šteje za uradno mesto. Glede na to, da se ta zakon uporablja tudi za druge dajatve, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu blaga, se v zakonu uporablja pojem zneska dajatve, ki pomeni vsak znesek uvozne ali izvozne dajatve, vključno z morebitnimi drugimi dajatvami, ki se pobirajo ob uvozu ali izvozu. V 7. točki je opredeljen pojem pristojni finančni urad, in sicer je to finančni urad, pristojen za carinske zadeve, v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo.

K 3. členu

Carinska zakonodaja Unije omogoča pobiranje kakršnekoli uvozne dajatve in po potrebi pobiranje drugih dajatev, kakor določajo veljavne zadevne določbe o pobiranju navedenih dajatev pri carinskih postopkih. S tem členom se določa, da se zakon uporablja tudi za druge dajatve, ki se pobirajo pri uvozu oziroma izvozu blaga, če s predpisi, ki določajo te dajatve, ni drugače določeno. Izraz pobiranje se uporablja že v carinski zakonodaji Unije. Prav tako pa je navedeni izraz podrobneje opredeljen v zakonu, ki ureja davčni postopek, ki se v skladu s 4. členom tega zakona subsidiarno uporablja.

K 4. členu

Člen določa subsidiarno uporabo zakona, ki ureja davčni postopek. Carinska zakonodaja Unija, predvsem pa Uredba 952/2013/EU in njene izvedbene določbe, podrobneje urejajo posebni upravni postopek, kot npr. opravljanje carinskih formalnosti, vložitev zahtevkov, carinskih deklaracij, rok za sprejem odločb, pravica do izjave, obvestilo o carinskem dolgu, zastaranje, obračunavanje zamudnih obresti ipd. V tem zakonu so urejena posamezna vprašanja posebnega upravnega postopka, ki jih carinska zakonodaja Unije ni uredila in jih je zaradi specifičnosti posameznih držav članic potrebno nacionalno urediti. Tako so v tem zakonu urejena vprašanja posebnega upravnega postopka, ki jih je treba drugače urediti kot je to urejeno v zakonu, ki ureja davčni postopek. To pomeni, da je carinski organ dolžan v skladu z načelom supranacionalnosti primarno upoštevati carinsko zakonodajo Unije, kar tam ni urejeno, se uporablja ta zakon in nato se subsidiarno upošteva zakon, ki ureja davčni postopek.

K 5. členu

Elektronsko poslovanje med carinskimi organi držav članic ter gospodarskimi subjekti in carinskimi organi ureja 6. člen Uredbe 952/2013/EU. 7 in 8. člen omenjene uredbe ureja prenos in podelitev izvedbenih pooblastil na Evropsko komisijo za sprejem aktov, da se določi skupne zahteve glede podatkov, ki veljajo za izmenjavo in shranjevanje informacij. Tako 2. člen Uredbe 2015/2446/EU ureja oblike in oznake za skupne zahteve glede podatkov ter 2. člen Uredbe 2015/2447/EU skupne podatkovne zahteve za izmenjavo in shranjevanje informacij. Navedena člena urejata tudi prehodno obdobje do začetka uporabe Priloge B iz Uredbe 2015/2446/EU. V prehodnem obdobju se tako uporablja Priloga 9 iz Uredbe 2015/2446/EU kot je določeno z omenjenimi členi. Minister pristojen za finance za prehodno obdobje dopolni navodila in določi sezname šifer, ki se uporabljajo.

K 6. členu

Na kopnem carinsko območje Unije v Republiki Sloveniji ne meji s tretjimi državami. Zato je določeno, da se blago na carinsko območje Unije lahko vnese ali iznese samo na mejnih prehodih za mednarodni zračni in mednarodni morski promet. Zakon, ki ureja nadzor državne meje oziroma uredba, ki je izdana na njegovi podlagi, namreč ureja tudi mejne prehode z Republiko Hrvaško, ki pa je del carinskega območja Unije (ni pa del schengenskega območja) in carinske formalnosti ob prehodu blaga iz ene v drugo državo niso potrebne. Določeno blago se na podlagi drugih predpisov (veterinarskih, fitosanitarnih, varnosti javnega reda, varovanja zdravja ljudi in živali ali splošne varnosti) lahko prenaša samo preko mejnih prehodov, ki so določeni v zadevnih predpisih. Prav tako je v tem členu določeno, da se lahko z mednarodno pogodbo ali na podlagi zakona, ki ureja nadzor državne meje, dovoli vnos in iznos blaga tudi izven predpisanih mejnih prehodov.

K 7. členu

V 7. členu tega zakona je določeno, da se deli pristanišča, železniške postaje, letališča, proste cone in druga mesta štejejo za uradna mesta iz 5. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona (definicija uradnega mesta). Kot uradna mesta se štejejo tudi mejni prehodi in prevozna sredstva, v katerih se opravlja carinjenje blaga med vožnjo, v skladu z mednarodno pogodbo.

K 8. členu

V tem členu je urejena obveznost določitve mesta za pregled blaga, in sicer tako pri finančnem uradu, pristojnem za predložitev blaga, kot tudi pri drugih mestih, ki se štejejo za uradna mesta. Pri drugih mestih, ki se štejejo za uradna mesta, carinski organ v soglasju z upravljavcem tega mesta določi mesto za pregled blaga. Soglasje carinskega organa je potrebno prav tako v primeru posega v to mesto.

K 9. členu

Pomen določitve drugih mest, ki se štejejo za uradna mesta je, da se na teh mestih carinskim

organom brezplačno zagotovi dostop do svojih objektov in naprav, prevoz pri opravljanju carinskih formalnosti in takoj, ko je mogoče, obvesti o vseh dejanskih prometnih gibanjih. Upravljavci teh mest so dolžni carinskemu organu zagotavljati tudi ustrezne prostore za opravljanje carinskih formalnosti in zadostno število parkirnih mest v njihovi bližini. Podobna določba je bila tudi v obstoječem Zakonu o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (Uradni list RS, št. 25/04, 28/06 – odl. US, 111/07 in 55/15; v nadaljnjem besedilu: ZICPES).

K 10. členu

Z 10. členom so upravljavci prostorov in naprav, ki služijo za potniški in blagovni promet s tretjimi državami, vključno poštni promet, ter drugi izrecno navedeni upravljavci dolžni carinskemu organu omogočiti izvajanje carinskega nadzora in kontrole blaga, vpogled v evidence o gibanju blaga ter na zahtevo carinskega organa omogočiti tudi pregled blaga v določenem prostoru. V tem primeru upravljavec nosi stroške, ki jih ima v zvezi z obveznostjo nudenja pomoči carinskemu organu.

K 11. členu

V 39. členu Uredbe 952/2013/EU so določena merila, ki jih mora izpolnjevati pooblaščen gospodarski subjekt. Eden od meril za pridobitev dovoljenja pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve (AEOC) je tudi izpolnjevanje praktičnih standardov usposobljenosti ali poklicne kvalifikacije, neposredno povezane z opravljanjem dejavnosti. Prav tako se izpolnjevanje tega merila lahko upošteva pri izdaji dovoljenja za splošno zavarovanje (točka (c) prvega odstavka 95. člena Uredbe 952/2013/EU), izdajo dovoljenja za vpis v evidence deklaranta (150. člen Uredbe 2015/2446/EU), kot tudi pri izdaji dovoljenja za status pooblaščenega prejemnika za operacije TIR (187. člen Uredbe 2015/2446/EU). Izpolnjevanje tega merila je podrobneje urejeno v 27. členu Uredbe 2015/2447/EU in določa, da se šteje, da je to merilo izpolnjeno, če je izpolnjen katerikoli od naslednjih pogojev: oseba izpolnjuje enega od praktičnih standardov usposobljenosti (dokazane najmanj tri letne praktične izkušnje v carinskih zadevah ali izpolnjevanje standarda kakovosti v zvezi s carinskimi zadevami, ki ga je sprejel evropski organ za standardizacijo) ali pa je oseba uspešno opravila usposabljanje s področja carinske zakonodaje, ki ga priredi carinski organ države članice, izobraževalna ustanova, ki jo za namene zagotavljanja takšne kvalifikacije prizna carinski organ oziroma drug organ države članice, pristojen za poklicno usposabljanje, ali poklicno ali trgovinsko združenje, ki ga za namene zagotavljanja takšne kvalifikacije prizna carinski organ države članice ali je akreditirano v Uniji. Na podlagi navedenega je v 11. členu tega zakona podrobneje urejeno izvajanje določbe (b) točke prvega odstavka 27. člena Uredbe 2015/2447/EU, ki ureja izpolnjevanje pogoja poklicne kvalifikacije in s tem tudi usposabljanje s področja carinske zakonodaje. V prvem odstavku 11. člena tega zakona je določeno, da se šteje, da je pogoj poklicne kvalifikacije izpolnjen, če je oseba uspešno opravila usposabljanje s področja carinske zakonodaje in za to prejela ustrezno potrdilo. Drugi odstavek tega člena določa, da se potrdilo o uspešno opravljenem usposabljanju izda na obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za finance. Zaradi namena preverjanja ustreznosti potrdila pri izdaji posameznih dovoljenj po carinski zakonodaji, izpolnjevanja carinske deklaracije (šifra 3L001 v polju 44) in s tem vodenja evidenc carinskega organa, je v tretjem odstavku določena obveznost, da se kopija potrdila pošlje carinskemu organu, kadar izvajanje usposabljanja opravlja izobraževalna ustanova ali poklicno oz. trgovinsko združenje. V četrtem odstavku je dano pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, da v podzakonskem aktu določi program usposabljanja s področja carinske zakonodaje in pogoje za priznanje izobraževalne ustanove ter poklicnega ali trgovinskega združenja za namene zagotavljanja ustrezne poklicne kvalifikacije.

Dodajamo, da se usposabljanja s področja carinske zakonodaje lahko udeležujejo tudi druge osebe, kot je oseba iz točke (b) prvega odstavka 27. člena Uredbe 2015/2447/EU in posledično pridobijo potrdilo o uspešno opravljenem usposabljanju s področja carinske zakonodaje.

K 12. členu

S tem členom je naložena obveznost carinskemu zastopniku za izdajo obračuna zastopanemu s taksativno naštetimi elementi obračuna. V izogib pritožbam uvoznikov o visokih uvoznih in drugih dajatvah, ki se pobirajo pri uvozu, je namen izdaje obračuna zastopanemu, da je jasno razvidna obveznost osebe do države in kaj je plačilo za opravljeno storitev zastopnika. Podobna določba je bila urejena tudi v 12. členu ZICPES-a.

K 13. členu

Uredba 952/2013/EU določa začetek učinkovanja odločb, in sicer odločba praviloma začne učinkovati na dan, ko jo vložnik prejme oz. se šteje, da je odločbo prejel. Prav tako je tudi v šestem odstavku 22. člena iste uredbe določeno, da v primeru pravice do izjave, teče predpisani rok od dneva, ko oseba

sporočilo prejme oziroma se šteje, da ga je prejela. Na podlagi navedenega je v 13. členu urejeno vročanje dokumentov. Namen te določbe je celovito urediti vročanje dokumentov. V dosedanjem ZICPES-u je bil namreč način vročanja dokumentov odvisen od vrste postopka (preverjanje sprejete carinske deklaracije, naknadna carinska kontrola ipd.), kar je v praksi pri sami izvedbi povzročalo težave. Na podlagi prvega odstavka 13. člena tega zakona se bodo tako vsi dokumenti, v primeru, da se za vročanje ne uporablja elektronski sistem odločb carinskih organov, vročali elektronsko v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. To pomeni, da dokler vročanje po elektronskem sistemu odločb carinskih organov v okviru Uredbe 952/2013/EU in Priloge k Izvedbenemu sklepu Komisije z dne 29. aprila 2014 o oblikovanju delovnega programa za carinski zakonik Unije (UL L št. 134 z dne 7. 5. 2014, str. 46) ne bo vzpostavljen, ali pa ne bo vzpostavljen drug nacionalni sistem za vročanje odločb carinskih organov, se vsi dokumenti vročajo elektronsko v skladu s 85.a členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14 in 91/15; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2). V drugem odstavku tega člena se urejajo primeri, kadar osebam ni možno vročati dokumentov elektronsko. V tem primeru se vročajo dokumenti z navadno vročitvijo, razen obvestil o carinskem dolgu iz 102. člena Uredbe 952/2013/EU, ki se jih zaradi pravne varnosti zavezanca vroča osebno. Šteje se, da je navadna vročitev opravljena 15. dan od dneva odpreme. Ne glede na prejšnja dva odstavka tega člena, se v enostavnih zadevah, v katerih carinski organ ugotovi strankini zahtevi, dokumente vroča preko elektronske pošte, če je stranka sporočila carinskemu organu elektronski naslov. Namen te določbe je pospešitev postopkov v enostavnih zadevah, ki so podrobneje urejene v ZDavP-2 (81. in 82. člen), po drugi strani pa tudi znižanje stroškov organa. Pravna varnost zavezanca je v tem primeru zagotovljena s tem, da bo carinski organ vročal predmetne dokumente zavezancem po elektronski pošti le v primeru, če se bo zavezanec s tem strinjal in carinskemu organu sporočil za te namene svoj elektronski naslov.

K 14. členu

V tem členu je določeno, da se dokumenti, ki se vročajo v tujino, vročajo z navadno vročitvijo in s fikcijo vročitve 15. dan od dneva odpreme. Podobna določba je bila urejena tudi v obstoječem ZICPES (62.a člen).

K 15. členu

Zadevni člen omogoča, da v primeru, ko analizo ali natančen pregled blaga za ugotovitev njegovega dejanskega stanja ni možno opraviti pri carinskem organu, le ta za namene izdaje odločbe v zvezi z zavezujočimi tarifnimi informacijami, odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami o poreklu blaga ali predložitve informacije o tarifni uvrstitvi blaga lahko zahteva, da se ta analiza ali natančen pregled blaga opravi pri drugi usposobljeni strokovni organizaciji. Stroški analize ali natančnega pregleda blaga v teh primerih so urejeni v 16. členu tega zakona.

K 16. členu

V skladu z drugim odstavkom 52. člena Uredbe 952/2013/EU lahko carinski organ zahteva povrnitev stroškov, kadar opravlja posebne storitve, ki so primeroma naštet. Na podlagi navedenega je v 16. členu tega zakona določeno, da carinski organ zahteva povrnitev stroškov, kadar opravlja posebne storitve, in sicer v primeru prisotnosti carinskega organa, kadar je to zahtevano, izven uradnih ur ali drugje kot na uradnih mestih (npr. 238. in 306. člen Uredbe 2015/2447/EU); v primeru analize ali izvedenskega poročila o blagu ter stroške vračila blaga vložniku, zlasti v zvezi z izdanimi odločbami v zvezi z zavezujočimi informacijami iz 33. člena uredbe 952/2013/EU ali predloženimi informacijami o izvajanju carinske zakonodaje v skladu s prvim odstavkom 14. člena Uredbe 952/2013/EU; v primeru pregleda ali vzorčenja blaga za namene preverjanja ali uničenja blaga, kadar so vključeni stroški, ki niso stroški za storitve carinskega organa; izjemni kontrolni ukrepi in ukrepi, ki jih izvajajo carinski organi v skladu z 198. členom Uredbe 952/2013/EU. V drugem odstavku je dano pooblastilo ministru, pristojnem za finance, da določi višine in načine obračunavanja stroškov iz prejšnjega odstavka.

K 17. členu

V 53. členu Uredbe 952/2013/EU je določeno, da pristojni organi objavijo veljavni menjalni tečaj in/ali je ta objavljen na spletnih straneh, kadar je potrebna pretvorba valute zaradi dejstva, da so elementi, ki se uporabljajo za določitev carinske vrednosti blaga, izraženi v valuti, ki ni valuta države članice, v kateri se določa carinska vrednost ali ker je v nacionalnih valutah vrednost eura potrebna za določitev tarifne uvrstitve blaga in zneska uvozne in izvozne dajatve, vključno z mejnimi vrednostmi v skupni carinski tarifi. V skladu s 48. in 146. členom Uredbe 2015/2447/EU je ta menjalni tečaj enak menjalnemu tečaju Evropske centralne banke, zato je v prvem odstavku 17. člena določeno, da se

kot menjalni tečaj za namene carinskega vrednotenja in v povezavi s carinsko tarifo upošteva menjalni referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga objavlja Banka Slovenije.

V 146. členu Uredbe 2015/2447/EU, ki ureja pretvorbo valut za namene carinskega vrednotenja je določeno, da se v primeru ne-objave tečaje s strani Evropske centralne banke, uporabi tečaj, ki ga določi zadevna država članica. Zato je v drugem odstavku 17. člena opredeljeno, da se v takem primeru za namene carinskega vrednotenja uporabi tečaj, ki ga določa in objavlja Banka Slovenije.

K 18. členu

Ker izvedbene določbe k Uredbi 952/2013/EU ne določajo pristojnega organa za izdajo potrdila o poreklu blaga za namene nepreferencialnega porekla blaga, je to potrebno opredeliti v nacionalni zakonodaji. Z namenom prijaznejšega poslovanja s strankami je torej v tem členu določenih več pristojnih organov za izdajo potrdil o poreklu blaga za namene nepreferencialnega porekla blaga, in sicer bo poleg Gospodarske zbornice Slovenije in Trgovinske zbornice Slovenije, ki sta do sedaj izdajali omenjeno potrdilo, lahko izdajal potrdila o poreklu blaga tudi carinski organ. V nadaljevanju tega člena je določeno, da se potrdila izdajo, če so izpolnjeni pogoji za izdajo potrdila o poreklu blaga in če blago, na katerega se potrdilo nanaša, ustreza kriterijem za pridobitev nepreferencialnega porekla. Izrecno je tudi določeno, da se v potrdilih o poreklu blaga lahko potrjuje, da je blago po poreklu iz Unije, države članice Unije ali tretje države, kar bo odpravilo dosedanje težave, s katerimi se srečujemo v praksi, ko blago ohrani nepreferencialno poreklo tretje države. Nepreferencialno poreklo se potrjuje na obrazcih potrdil o poreklu blaga in pripadajočih zahtevkov, ki jih predpiše minister, pristojen za finance ali na obrazcih, ki so v veljavi v namembni državi, saj drugi odstavek 60. člena Uredbe 952/2013/EU omogoča, da se v Uniji lahko izda dokument, ki dokazuje poreklo, v skladu s pravili o poreklu, veljavnimi v namembni državi.

K 19. členu

Zadevni člen daje pravno podlago za poenostavitve v postopku izdaje dokazil o poreklu blaga, določa rok za hrambo zahtevkov za izdajo potrdil, prav tako pa ureja možnost izdaje kopij potrdil o poreklu blaga, ker so bile tovrstne določbe črtane v izvedbenih določbah k Uredbi 952/2013/EU. Pod pogoji določenimi v členu, se lahko opusti zahteva predložitve zahtevka za vsako dejanje v zvezi z izvozom. Prav tako je možna izdaja kopije/kopij istega potrdila o poreklu blaga, ki se izdelajo na obrazcih, ki jih predpiše minister za finance. Predpisan je dvoletni rok hrambe zahtevkov, ki se lahko hranijo v obliki kopij, v papirni ali elektronski obliki.

K 20. členu

Preferencialno poreklo blaga je predpisano z zakonodajo Unije ali z mednarodnimi pogodbami, ki določajo preferencialno tarifno obravnavo blaga. Ta zakonodaja določa vrsto dokazil o poreklu blaga, ki jih je potrebno predložiti za namene preferencialne tarifne obravnave, prav tako pa določa za namene dokazovanja preferencialnega porekla blaga možne poenostavitve v obliki pooblaščenega izvoznika in registriranega izvoznika. V drugem odstavku tega člena je določeno, da dovoljenja za poenostavitve vezana na dokazovanje preferencialnega porekla blaga, ki so možna v skladu z veljavno zakonodajo, na podlagi zahtevka upravičenca izda carinski organ. V skladu z zakonodajo Unije ali z mednarodnimi pogodbami carinski organi držav članic lahkoodobrijo status pooblaščenega izvoznika pod kakršnimi koli pogoji, ki so po njihovi oceni primerni. Zato je v tretjem odstavku tega člena določeno, da carinski organ v RS pri izdaji dovoljenja za pooblaščenega izvoznika upošteva predvsem jamstvo vložnika zahtevka v zvezi s pravilnim izvajanjem poenostavljenega postopka ter zanesljivost vložnika zahtevka pri vodenju carinskih postopkov. Tovrstnega pogoja ni mogoče predpisati za registriranega izvoznika, saj je sistem registriranega izvoznika za razliko od sistema pooblaščenega izvoznika povsem avtomatičen.

K 21. členu

V skladu s prvim odstavkom 88. člena Uredbe 2015/2446/EU lahko carinski organi opustijo obveščanje o carinskem dolgu, ki nastane zaradi neizpolnjevanja obveznosti iz 79. ali 82. člena Uredbe 952/2013/EU, kadar je znesek uvozne ali izvozne dajatve nižji od 10 eurov. Z namenom jasnosti in enakega ravnanja pristojnih finančnih uradov je v prvem odstavku 21. člena tega zakona določeno, da carinski organ v teh primerih opusti obveščanje o carinskem dolgu, kadar je znesek uvoznih oz. izvoznih dajatev in drugih dajatev nižji od 10 eurov. V drugem odstavku 21. člena tega zakona je ob upoštevanju drugega odstavka 88. člena Uredbe 2015/2446/EU izrecno določeno, da se opusti obveščanje o carinskem dolgu za razliko med prvotnim nižjim zneskom dajatev in na novo ugotovljenim višjim zneskom dajatev, če ta znaša manj kot 10 eurov.

K 22. členu

V skladu z drugim odstavkom 104. člena Uredbe 952/2013/EU carinskim organom ni treba vknjižiti zneskov uvozne ali izvozne dajatve, ki na podlagi 103. člena iste uredbe ustrezajo carinskemu dolgu, o katerem ni več mogoče obvestiti dolžnika. V 22. členu tega zakona je z namenom enakega ravnanja pristojnih finančnih uradov, izrecno navedeno, da carinski organ ne vknjiži teh zneskov.

K 23. členu

V prvem odstavku 108. člena Uredbe 952/2013/EU je določeno, da uvozne ali izvozne dajatve plača dolžnik v roku, ki ga predpišejo carinski organi, pri čemer ta rok ne sme biti daljši od desetih dni po obvestilu dolžniku o carinskem dolgu. Obvestilo dolžniku o carinskem dolgu je podrobneje urejeno že v Uredbi 952/2013/EU (102. člen). Skladno z navedenim je v prvem odstavku 23. člena tega zakona določeno, da znesek dajatev o katerem je bil dolžnik obveščen v skladu s 102. členom Uredbe 952/2013/EU oziroma se šteje, da je bil obveščen, plača dolžnik v desetih dneh od obvestila dolžniku. V drugem odstavku 23. člena tega zakona je ob upoštevanju drugega odstavka 108. člena Uredbe 952/2013/EU v povezavi s 111. členom iste uredbe določeno, da se zneski dajatev, za katere je odobren odlog plačila iz točke b) in c) 110. člena Uredbe 952/2013/EU, plačajo na dva načina, ki sta predpisana v točki (a) in (b) istega odstavka 23. člena tega zakona.

K 24. členu

Prvi odstavek 135. člena Uredbe 952/2013/EU določa obveznost osebe, ki vnese blago na carinsko območje Unije, da ga po poti, ki jo določijo carinski organi, nemudoma prepelje do carinskega urada, ki ga določijo carinski organi, ali na katerikoli drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo navedeni organi, ali v prosto cono. Glede na to, da so z ustanovitvijo Finančne uprave Republike Slovenije v 9. členu Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) določeni finančni uradi kot njene notranje organizacijske enote, katerih pristojnost je podrobneje urejena v Uredbi o določitvi finančnih uradov Finančne uprave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 57/14 in 92/14), se v izogib nejasnostim in dvomnostim v 24. členu tega zakona izrecno določa, da se za carinski urad iz prvega odstavka 135. člena Uredbe 952/2013/EU šteje najbližji pristojni finančni urad po prestopu meje.

K 25. členu

V okviru preverjanja carinske deklaracije lahko carinski organ v skladu s 188. členom Uredbe 952/2013/EU pregleda deklaracijo in spremne listine, zahteva, da deklarant predloži dodatne listine, pregleda blago in vzame vzorce blaga zaradi analize ali podrobnejšega pregleda blaga. Postopek odvzema vzorcev blaga je podrobneje urejen v 189. členu Uredbe 952/2013/EU in 240. členu Uredbe 2015/2447/EU, zato se v 25. členu tega zakona določa samo vrsto dokumenta (zapisnik), ki ga izda carinski organ ob odvzemu vzorcev.

K 26. členu

Blago v okviru postopka TIR se lahko prevaža le v cestnih vozilih, ki so vnaprej odobrena s strani pristojnega organa države pogodbenice Konvencije TIR. Pristojni organ za odobritev cestnih vozil, ki izpolnjujejo tehnične pogoje iz Priloge 2 Konvencije TIR v Republiki Sloveniji je carinski organ. Cestnim vozilom, ki izpolnjujejo ustrezne pogoje, se v skladu s postopkom, določenim v Prilogi 3 Konvencije TIR, izda potrdilo o ustreznosti cestnega vozila za prevoz blaga pod carinsko oznako, ki ustreza vzorcu iz Priloge 4 Konvencije TIR. Cestna vozila, priklopniki, polpriklopniki in zabojniki, ki so odobreni za prevoz blaga pod carinsko oznako v skladu s Konvencijo TIR ali drugo mednarodno pogodbo, katerega pogodbenica je Unija, se v skladu z drugim odstavkom 300. člena Uredbe 2015/2447/EU štejejo kot primerna za nameščanje carinskih oznak v postopku tranzita Unije in skupnem tranzitnem postopku. V teh primerih preverjanje, ali vozilo izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 300. člena Uredbe 2015/2447/EU, ni potrebno.

K 27. členu

V zvezi s potrdilom o plačilu dolgovanega zneska dajatev je podobna določba urejena že v obstoječem ZICPES-u (33. člen). V skladu z 217. členom Uredbe 2015/2447/EU, carinski organ v primeru, ko je carinska deklaracija dana ustno, izda potrdilo o plačilu dolgovanega zneska dajatev. V nadaljevanju tega člena so taksativno našteje informacije, ki jih mora navedeno potrdilo vsebovati. Ob upoštevanju navedenega je v prvem odstavku 27. člena tega zakona določeno, da se to potrdilo izda na obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za finance. Drugi odstavek 27. člena tega zakona določa ureditev za izvajalce poštnih storitev, kadar nastopajo kot zastopniki v carinskem postopku. Takšna ureditev je bila uvedena že z novelo ZICPES-B. Leta 2014 je bil uveden elektronski poštni

manifest, kar posledično pomeni spremenjen način obračunavanja carinskega dolga v okviru ustnih deklaracij oziroma CN 22 in/ali CN 23. Pojem izvajalca poštnih storitev je opredeljen v točki (25) 1. člena Uredbe 2015/2446/EU in pomeni subjekt, ki ima sedež v državi članici in ki ga je ta imenovala za izvajanje mednarodnih storitev, ki jih ureja Konvencija Svetovne poštne zveze. V sedanji Uredbi Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 253 z dne 11. 10. 1993, str. 1) je določeno, da lahko carinski organi opredelijo, da se poštna uprava šteje za deklaranta in po potrebi za dolžnika. Podobna določba bo urejena tudi v 144. členu Uredbe 2015/2446/EU. Pooblastilo izvajalcu poštnih storitev, da izdaja potrdila o plačilu dolgovanih dajatev omogoča, da sam izda potrdilo o plačilu dolgovanih dajatev in ga dostavi stranki skupaj s pošiljko. Navedeni način poslovanja omogoča hitrejšo dostavo pošiljk prejemnikom, saj lahko izvajalec poštnih storitev sam izvede celoten postopek obračuna dajatev.

K 28. členu

Na podlagi zahtevka deklaranta se v treh letih po sprejemu carinske deklaracije lahko dovoli spremembo carinske deklaracije po prepustitvi blaga, da deklarant lahko izpolni svoje obveznosti v zvezi z dajanjem blaga v zadevni carinski postopek (tretji odstavek 173. člena Uredbe 952/2013/EU). Skladno z navedenim in z namenom pospešitve postopka v primerih, ko se v celoti ugotovi strankini zahtevi, je v 28. členu tega zakona določeno, da carinski organ lahko na podlagi v tem zakonu določenih pogojev izda odločbo o uskladitvi podatkov v carinski deklaraciji v skrajšanem ugotovitvenem postopku. Odločba se v teh primerih izda na predpisanem obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za finance.

K 29. členu

Ker Uredba 952/2013/EU samo primeroma določa ukrepe, ki jih izvaja carinski organ z namenom ureditve položaja blaga, se v prvem odstavku 29. člena tega zakona določa enega od načinov zagotovitve carinskega nadzora nad nezakonito vnesenim ali odstranjenim blagom izpod carinskega nadzora. V drugem odstavku 29. člena je določeno postopanje carinskega organa, kadar je za ureditev položaja blaga, za katerega veljajo prepovedi ali omejitve, potrebno sodelovanje drugega pristojnega organa. V tem primeru carinski organ obvesti pristojni organ, ki ravna v skladu s svojimi področnimi predpisi. Kadar pa carinski organa sumi, da za blago veljajo prepovedi ali omejitve, in o tem drugi predpisi ne določajo drugače, carinski organ zadrži blago ter takoj obvesti pristojni organ. V primeru, da pristojni organ ne odloči drugače oz. če carinski organ ne prejme odgovora pristojnega organa v treh delovnih dneh od zadržanja blaga, se šteje, da to blago ni predmet prepovedi in omejitev in ga carinski organ takoj prepusti. Ker carinski organ oziroma določeni pristojni finančni urad dela tudi ob sobotah in nedeljah, je v tretjem odstavku določeno, da se kot delovni dan šteje dan, ko posluje Generalni finančni urad. S takšno ureditvijo se jasneje in enotno ureja postopanje carinskega organa v primeru suma, da za blago veljajo prepovedi ali omejitve.

K 30. členu

V 198. členu Uredbe 952/2013/EU so določeni primeri, v katerih carinski organi izvedejo vse potrebne ukrepe, vključno z odvzemom, prodajo ali uničenjem blaga, z namenom ureditve položaja blaga. V 30. členu tega zakona je tako podrobneje določeno samo izvajanje teh ukrepov, v delu, ki ni urejen že v carinski zakonodaji Unije, pri čemer se poleg določbe 30. člena tega zakona subsidiarno upoštevajo tudi določbe zakona, ki ureja davčni postopek. Opredelitev nosilcev stroškov ukrepov je določena že v tretjem odstavku 198. člena Uredbe 952/2013/EU, zato so stroški ukrepov carinskih organov podrobneje urejeni v 16. členu tega zakona.

K 31. členu

Ta člen ureja ravnanje carinskega organa z blagom iz 198. člena Uredbe 952/2013/EU, za katero je potrebno urediti položaj blaga, v primeru, če lastnik tega blaga carinskemu organu ni znan. V teh primerih carinski organ na svoji oglasni deski pozove lastnika blaga, naj se javi v roku iz drugega odstavka 249. člena Uredbe 2015/2447/EU, kjer je predpisan rok 90 dni. Po preteku 90 dnevnega roka se skladno z drugim odstavkom 249. člena Uredbe 2015/2447/EU šteje, da je bil vložen zahtevek za odstop v korist proračuna Republike Slovenije. V primeru blaga, odstopljenega v korist državi pa se v nadaljevanju postopa v skladu s 198. členom Uredbe 952/2013/EU in 30. členom tega zakona. V drugem odstavku 31. člena je določeno, da v primeru, ko za navedeno blago grozi, da se bo pokvarilo, carinski organ pridobi lastninsko pravico na tem blagu v skladu s 50. členom Stvarnopravnega zakonika (Uradni list RS, št. 87/02 in 91/13) in ga proda po predpisih, ki urejajo davčni postopek. Če se lastnik tega blaga naknadno javi, se mu na njegovo zahtevo vrne preostanek

kupnine, zmanjšan za stroške in znesek dajatev. Podobna določba je bila tudi doslej urejena v 45. členu ZICPES-a.

K 32. členu

V tem členu je opredeljeno ravnanje drugih državnih organov v zvezi z neunijskim blagom, ki ga pri izvajanju svojih pooblastil najdejo ali zasežejo. Podobna ureditev je bila tudi v dosedanjem ZICPES-u.

K 33. členu

V 33. členu je podobno kot v 32. členu tega zakona opredeljeno ravnanje pravnih in fizičnih oseb, če vedo ali bi morale vedeti, da gre za nezakonito vnešeno blago oziroma se nezakonito uporablja.

K 34. členu

Člen ureja pristojen organ za odobritev oprostitev pri uvozu blaga v skladu z določbami Uredbe 1186/2009/ES. Določbe Uredbe 1186/2009/ES in izvedbenih uredb k tej uredbi (Uredba 3195/88/EGS, Uredba 1224/2011/EU, Uredba 1225/2011/EU in Uredba 80/2012/EU) pa nadalje urejajo samo izvajanje oprostitev in državam članicam prepuščajo možnost, da pristojni organi izdajo potrdilo ali dovoljenje za uveljavljanje oprostitev uvoznih dajatev. Trenutno imamo v Republiki Sloveniji urejeno izvajanje in pristojne organe v Pravilniku o uveljavljanju pravice do oprostitve uvoznih dajatev (Uradni list RS, št. 33/04, 125/04 in 112/08). S to določbo vsebino pravilnika po novem urejamo v uredbi vlade.

K 35. členu

Določba omogoča uporabo poenostavitev v postopku tranzita v skladu določbami carinske konvencije o mednarodnem prevozu blaga na podlagi TIR zvezkov (v nadaljnjem besedilu: Konvencija TIR). Carinski organi lahko v skladu z določbami Uredbe 952/2013/EU odobrijo poenostavitve. Ker se želi s Konvencijo TIR slediti olajšavam in poenostavitvam v postopku tranzitu se pripravljajo določene spremembe. V luči povečanja ugodnosti prevoznikov je Izvršilni odbor Konvencije TIR (TIRExB) pripravil predlog besedila pojasnjevalne opombe in komentarja k 49. členu Konvencije TIR. Zadevna pojasnjevalna opomba določa, da države pogodbenice lahko v skladu z nacionalno zakonodajo dovolijo večje ugodnosti pri izvajanju določb Konvencije TIR. Glede na pojasnjevalno opombo morajo pogoji v nacionalni zakonodaji določati vsaj: uporabo informacijsko-komunikacijske tehnologije pri izvedbi postopka TIR, izjemo od predložitve blaga, vozila (kombinacije vozil ali zabojnika) skupaj z zvezkom TIR carinskemu uradu odhoda, medpotnemu ali namembnemu uradu, kot tudi navodila pooblaščenim osebam, da izvajajo posebne naloge, ki so v skladu s Konvencijo TIR zaupane carinskemu organom, kar še posebej velja za izpolnitev in overitev zvezka TIR in namestitev ali preverjanje carinskih oznak. Skladno s komentarjem, dovoljenja za večje poenostavitve, ki se izdajo osebam v zvezi z uporabo zvezka TIR, ne smejo vplivati na njihovo odgovornost, ki jo imajo v skladu z drugim odstavkom 11. členu Konvencije TIR. Carinskim organom se priporoča tudi tesno spremljanje uporabe poenostavitev na podlagi nacionalne zakonodaje, in uporabo strožjih ukrepov za zagotavljanje pravilnega izvajanja Konvencije TIR. V besedilu komentarja k 49. členu Konvencije TIR se pogodbenicam priporoča uporaba poenostavitev, kot sta pooblaščen pošiljatelj in pooblaščen prejemnik, ob izpolnjevanju pogojev določenim v nacionalni zakonodaji. Potrebni pogoji bi bili enaki vsem splošnim pogojem za ostale poenostavitve v tranzitu in tistim, ki veljajo za pooblaščenega pošiljatelja, z izjemo skupnega zavarovanja. Dovoljenje bo moralo vsebovati vse obveznosti imetnika, ki izhajajo iz 19. člena v povezavi s 49. členom Konvencije TIR.

K 36. členu

Določbe o prostih conah so podrobneje urejene od 243. do 249. člena Uredbe 952/2013/EU in njenih izvedbenih določb, sprejetih na ravni Unije, vendar samo izvajanje teh določb je potrebno dodatno urediti še na nacionalni ravni, in sicer v določbah od 36. do 40. člena tega zakona. V tem členu je določeno, da lahko zahtevek za ustanovitev proste cone vloži oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje, določene v drugem odstavku tega člena. Določitev organa za izdajo soglasja za ureditev določenega območja kot proste cone je v pristojnosti države članice (243. člen Uredbe 952/2013/EU). V Republiki Sloveniji je za izdajo predhodnega soglasja pristojna Vlada Republike Slovenije.

K 37. členu

Na podlagi zahtevka ustanovitelja, ki mu je Vlada Republike Slovenije predhodno izdala soglasje iz prejšnjega člena, carinski organ ob predpisanih pogojih izda odločbo, s katero dovoli začetek

poslovanja v prosti coni.

K 38. členu

V tem členu je urejena vsebina zahtevka za izdajo soglasja za posege v prostor ali gradnjo objektov v prosti coni in pogoji, ki se upoštevajo pri izdaji soglasja. V luči odprave administrativnih ovir in znižanja stroškov za zavezance se v primerjavi s podobno določbo v sedanjem ZICPES-u (52. člen) ne zahteva več od vložnika, da poda navedbe, določene s predpisi o urejanju prostora in graditvi objektov. Navedena obveznost (predložitev obširne gradbene dokumentacije kot so npr. razni gradbeni načrti, specifikacije materialov, projektne mape) je za vložnika zahtevka pomenila veliko breme in stroške.

K 39. členu

S tem členom je določeno, kdo je lahko uporabnik proste cone. Uporabnik je, tako kot v sedanjem sistemu, lahko samo ustanovitelj, druge pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki. Za opravljanje gospodarske dejavnosti v prosti coni mora biti sklenjena pogodba z ustanoviteljem proste cone.

K 40. členu

Ta člen vsebuje izvedbene določbe 214. člena Uredbe 952/2013/EU, ki ureja obveznost vodenja evidenc v prosti coni. Tako je navedeno, da mora uporabnik proste cone za dejavnosti, ki jih opravlja v prosti coni, voditi ustrezne evidence, ustreznost katerih potrdi carinski organ z odločbo. Določeni so tudi pogoji za spremembo ali razveljavitev te odločbe, kot tudi obveznost uporabnika proste cone, ki nima več veljavne pogodbe z ustanoviteljem proste cone, da mora nemudoma oziroma najkasneje v roku 30 dni od dneva prenehanja veljavnosti pogodbe z ustanoviteljem, o tem obvestiti carinski organ. Ta obveznost je na novo urejena, saj do sedaj carinski organ ni bil obveščen o prenehanju pogodbe med uporabnikom in ustanoviteljem proste cone, Ker je veljavna pogodba eden od pogojev za odobritev evidenc, bi moral biti carinski organ obveščen o vseh spremembah, ki vplivajo na odobritev in nadzor nad vodenjem evidenc.

K 41. členu

Z novelo ZICPES-B (Uradni list RS, št. 55/15) se je pod naslovom Posebni ukrepi nadzora mejnih prodajaln na letališčih in v pristaniščih (VII. DEL) podrobneje uredil carinski nadzor nad mejnimi prodajalnami, ki na letališčih in v pristaniščih prodajajo blago potnikom za izstopno carinsko kontrolo. Navedene določbe, ki urejajo mejne prodajalne na letališčih in v pristaniščih v predlogu tega zakona vsebinsko niso spremenjene glede na novelo ZICPES-B, razen glede poimenovanja blaga in carinskega območja (uporabljena beseda Unija namesto Skupnost v ustreznih sklonih). Do 1. maja 2016 se namreč uporablja Carinski zakonik Skupnosti (Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (Uredba 2913/92/EGS), po tem datumu pa se začne uporabljati nov carinski zakonik Unije. Carinski zakonik Skupnosti (Uredba 2913/92/ES) uporablja pojme kot so carinsko območje Skupnosti, skupnostno blago, neskupnostno blago, oseba s sedežem v Skupnosti in podobno, ki so bili na podlagi novega carinskega zakonika Unije ustrezno nadomeščeni (območje Unije, unijsko in neunijsko blaga, itd..). V 41. tega zakona so opredeljene mejne prodajalne. To so prodajalne, ki poslujejo za izstopno carinsko kontrolo, kajti le v teh primerih je v skladu 267. členom Uredbe 952/2013/EU blago predmet carinskega nadzora. Prodajalne, ki poslujejo pred izstopno carinsko kontrolo, torej niso predmet carinskega nadzora in se posledično obravnavajo enako kot navadne prodajalne, ki poslujejo na območju Republike Slovenije.

K 42. členu

Imetnik mejne prodajalne na letališču ali v pristanišču lahko prodaja neunijsko blago v skladu z 201. členom Uredbe 2015/2446/EU, če pridobi ob izpolnjevanju predpisanih pogojev dovoljenje za upravljanje skladišč za carinsko skladiščenje. Ker ima blago neunijski status, se lahko proda brez plačila uvoznih dajatev samo, če ne bo ostalo na carinskem območju Unije, torej le potniku, ki ga bo iznesel s carinskega območja Unije. Ker je imetnik mejne prodajalne imetnik carinskega skladišča, mora izpolnjevati pogoje v skladu s carinsko zakonodajo. Pogoji niso normirani v tem zakonu, ker jih predpisuje že carinska zakonodaja Unije. Tako je npr. v 242. členu Uredbe 952/2013/EU urejena odgovornost imetnika dovoljenja ali imetnika postopka carinskega skladiščenja (zagotavljanje, da blago v postopku carinskega skladiščenja ni umaknjeno izpod carinskega nadzora; izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz skladiščenja blaga, zajetega v postopku carinskega skladiščenja). Pogoji, pod katerimi se lahko dovoli carinsko skladiščenje, so podrobneje določeni v dovoljenju, ki ga izda

carinski organ.

K 43. členu

Da se carinskim organom omogoči nadzor nad blagom, ki je prodano potnikom, ki potujejo v tretjo državo, mora imetnik mejne prodajalne voditi evidence iz katerih je razvidno, katero blago je prodano potniku, ki potuje v tretjo državo, in katero potniku, ki potuje znotraj Unije. To je omogočeno preko povezave številke računa (s katerega je razvidna vrsta in količina posameznega blaga) z vstopnim kuponom v letalskem prometu oziroma z vozovnico v pomorskem prometu.

K 44. členu

Ker neunijsko blago ni bilo sproščeno v prosti promet in zanj niso bile plačane uvozne dajatve, ne sme biti uporabljeno ali porabljeno na carinskem območju Unije. Nadzor nad neunijskim blagom zagotovi imetnik mejne prodajalne in carinski organ. Imetnik mejne prodajalne mora dati blago v plastično vrečko in jo zapečatiti. Kupec ima dolžnost, da dokler se nahaja na carinskem območju Unije, ne sme odstraniti pečata in vzeti blaga iz vrečke, niti ne sme blaga odstopiti drugim potnikom. Nadzor nad neunijskim blagom izvaja tudi carinski organ, ki lahko pri kupcu, vse dokler ta ne zapusti carinskega območja Unije, preveri, da še poseduje kupljeno neunijsko blago, da ni odstranil pečata iz vrečke oziroma ni uporabil oziroma porabil neunijskega blaga na carinskem območju Unije. Tretji odstavek 44. člena tega zakona daje carinskemu organu pravno podlago za preveritev, če kupec poseduje kupljeno neunijsko blago, če ni odstranil pečata iz plastične vrečke oziroma neunijskega blaga ni porabil oziroma uporabil na carinskem območju Unije. Carinski organ tako ne nadzoruje le imetnika mejne prodajalne, temveč tudi potnika. Ker gre za neunijsko blago, carinski organ na podlagi tretjega odstavka 44. člena tega zakona lahko vrši carinski nadzor. Takšna obveznost carinskega nadzora izhaja iz carinske zakonodaje Unije.

K 45. členu

Določbe zadevnega člena ostajajo enake kot v veljavnem zakonu. V tem členu so natančneje opredeljeni ukrepi, ki jih carinski organi lahko izvajajo pri imetnikih mejnih prodajaln. Gre za določitev pooblastil carinskemu organom, da smejo preveriti evidence, ki so jih imetniki, ne glede na ta zakon, dolžni voditi v skladu z zakonom, ki ureja trgovino ter pooblastil za naknadno pregledovanje blaga in dokumentacije glede blaga, ki se prodaja v teh prodajalnah. Kot izreden ukrep je predvidena tudi možnost izrednega popisa blaga v mejni prodajalni. Zaradi olajšanja kontrol je predvideno, da se evidence, ki so lahko predmet kontrole, vodijo podobno kot na splošno določa že zakon, ki ureja trgovino.

K 46. člen

Pod naslovom IX. DEL so urejene kazenske določbe. V skladu z 42. členom Uredbe 952/2013/EU države članice določijo kazni za neupoštevanje carinske zakonodaje. Takšne kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. V zvezi z določitvijo prekrškov se je sledilo tudi predlogu Direktive EP in Sveta o pravnem okviru Unije za carinske kršitve in sankcije (v nadaljnjem besedilu: Direktiva za carinske prekrške in sankcije), v kolikor ni v nasprotju z obstoječo ureditvijo prekrškov na ozemlju Republike Slovenije.

V 46. členu tega zakona so prekrški določeni in usklajeni z vsebino predloga tega zakona.

K 47. členu

Prekrški so usklajeni z materialnimi določbami Uredbe 952/2013/EU. Globa je predpisana v razponu, pri čemer se upoštevajo pravila Zakon o prekrških, ki je temeljni procesni in sistemski zakon na podlagi katerega se pripravljajo prekrškovna določila v področnih zakonih. Višina globe je določena glede na status storilca prekrška (pravna oseba, s.p., odgovorna oseba...).

K 48. členu

Določba se ohranja kot je bila sedaj urejena v obstoječem ZICPES-u. Ker Uredba 1186/2009/ES skladno s 5. členom Uredbe 952/2013/EU spada pod carinsko zakonodajo Unije, se v tem zakonu določajo prekrški in sankcije po Uredbi 1186/2009/ES.

K 49. členu

S tem členom je določeno sankcioniranje ne-dobrovernih posestnikov predmetov prekrškov.

Smiselno enako določb je vseboval tudi obstoječi ZICPES.

K 50. členu

S tem členom je podana možnost izrekanja globe v razponu v hitrem postopku o prekršku. V skladu s tretjim odstavkom 52. člena Zakona o prekrških se globa izreče v znesku, v katerem je predpisana, če je predpisana v razponu, pa se izreče najnižja predpisana mera globe, če z zakonom ni določeno drugače. Tako je v tem zakonu uporabljena ta možnost in se je s tem členom določilo izrekanje globe v razponu v hitrem postopku.

K 51. členu

Prvi odstavek tega člena, kjer je predpisana globa v večkratniku od prikrajšanih uvoznih in drugih dajatev, se povzema po obstoječem 91. členu ZICPES-a.

K 52. členu

S tem členom se opredeljujejo prekrški, ki se štejejo za posebno hude prekrške. V skladu s tem členom in na osnovi šestega odstavka 17. člena Zakona o prekrških, v primeru ko se s prekrškom povzroči neplačilo uvoznih in drugih dajatev, ki se pobirajo ob uvozu oz. izvozu, v znesku, ki presega sedem povprečnih mesečnih neto plač v Republiki Sloveniji sme pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost kaznovati z globo, ki je višja od tiste, ki je predpisana za posamezno kršitev.

K 53. členu

Določba se ohranja kot je bila do sedaj urejena v ZICPES-u, saj omogoča odpustitev globe ali odvzema predmeta, če je izrek teh sankcij nesorazmeren s težo dejanja in posledicami prekrška.

K 54. členu

Predpisan obvezen odvzem predmetov omogoča prekrškovnemu organu odvzem tistih predmetov, ki so bili uporabljeni ali namenjeni za prekršek ali pa so s prekrškom nastali. Takšne predmete je v okviru prekrškovnega organa smiselno odvzeti, predvsem tiste, s katerimi se lahko ponovno stori prekršek: cigareti, večje količine mobilnih telefonov, ipd.

K 55. členu

Določba se uporablja predvsem pri kršitvah, ki se odkrijejo v postopku naknadnih carinskih kontrol, ko predmete prekrška uradna oseba nima pred sabo. Storilec je lahko ta predmet skril, odtujil, izvozil, kar pomeni, da tega predmeta ni mogoče zaseči. Lahko gre tudi za blago, ki je predmet prepovedi ali omejitev ali omejevalnih ukrepov. V primerih, ko teh predmetov ni mogoče odvzeti, je potrebno storilcu vsaj naložiti plačilo protivrednosti blaga. Na ta način se tudi zagotavlja načelo enakosti obravnavanih storilcev, saj bi bili v nasprotnem primeru, storilci, ki ne bi več razpolagali s predmeti prekrška, v privilegiranem položaju. Podobna določba je tudi v obstoječem ZICPES-u.

K 56. členu

V prekrškovnem postopku je prekrškovni organ dolžan odvzeti predmete prekrška, vendar lahko storilec ali lastnik blaga v upravičenih primerih poda predlog, da se mu predmeti vrnejo. Prekrškovni postopek se zaključi z odvzemom oziroma s pravnomočnostjo. V novem upravnem postopku pa se odloča o vrnitvi blaga (glede na carinske predpise) in se blago vrne proti plačilu vrednosti (carinska vrednost blaga) in dajatev. Določba je v korist storilcem oziroma lastnikom blaga.

K 57. členu

Z navedenim členom je opredeljen zaseg predmetov prekrška iz 54. člena tega zakona. Določeni so tudi pogoji za zaseg predmetov in prevoznih sredstev, če so bili uporabljeni ali namenjeni za storitev prekrška oziroma so nastali s prekrškom.

K 58. členu

Zaseženo blago, ki je predmet prekrška in ima status neunijskega blaga, hranijo carinski organi v skladu s predpisi, ki urejajo hrambo neunijskega blaga.

K 59. členu

Določba ureja daljši rok za zastaranje, ki ga omogoča Zakon o prekrških.

K. 60. členu

Na podlagi določb sedaj veljavne nacionalne carinske zakonodaje, ki se prenehajo uporabljati s 1. 5. 2016 morajo za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah pravne osebe in samostojni podjetniki, ki imajo sedež ali stalno prebivališče na ozemlju Republike Slovenije, pridobiti dovoljenje Generalnega finančnega urada Republike Slovenije. Za opravljanje poslov zastopanja v carinskih zadevah morajo fizične osebe, ki imajo najmanj srednjo strokovno izobrazbo in so opravile poseben strokovni izpit pridobiti licenco, ki ni prenosljiva.

S predhodno določbo je pravnim osebam, samostojnim podjetnikom in fizičnim osebam, ki so pridobile dovoljenje ali licenco, priznano izpolnjevanje pogojev poklicnih kvalifikacij iz 11. člena tega zakona, ki so neposredno povezani z opravljanjem dejavnosti in ki se zahtevajo pri poenostavitvah v carinskih postopkih.

K 61. členu

Ker s 1. 5. 2016 preneha veljati Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 253 z dne 11. 10. 1993, str. 1, zadnjič spremenjeno z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/428 z dne 10. marca 2015 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2454/93 in Uredbe (EU) št. 1063/2010 glede pravil o poreklu v zvezi s shemo splošnih tarifnih preferencialov in preferencialnimi tarifnimi ukrepi za nekatere države ali ozemlja (UL L št. 70 z dne 14. 3. 2015, str. 12), v okviru katere so bili v prilogi 12 k uredbi predpisani obrazci iz četrtega odstavka 18. člena tega zakona, je potrebno v primeru nepravočasne objave zadevnih obrazcev s strani ministra, pristojnega za finance, zagotoviti pravno podlago za izdajo tovrstnih obrazcev tudi po 1. 5. 2016 do njihove objave s strani ministra, pristojnega za finance.

K 62. členu

Soglasje Vlade Republike Slovenije za ustanovitev proste cone, izdano v skladu z 49. členom Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (Uradni list RS, št. 25/04, 28/06 – odl. US, 111/07 in 55/15) ostane v veljavi po uveljavitvi tega zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

VI. PRILOGE

- Pravilnik o določitvi višine in načinov obračunavanja stroškov iz 16. člena Zakona o izvajanju carinske zakonodaje Evropske unije
- Pravilnik o izpolnjevanju enotne upravne listine, elektronskem poslovanju s Finančno upravo Republike Slovenije in o drugih obrazcih, ki se uporabljajo pri izvajanju carinskih formalnosti
- Pravilnik o usposabljanju s področja carinske zakonodaje
- Uredba o določitvi pristojnih organov za izdajo dovoljenj in potrdil ter izvajanje drugih vprašanj v zvezi uredbami (EU) o oprostivah uvoznih dajatev
- Pravilnik o določitvi pogojev za izdajo dovoljenja za poenostavitve postopka tranzita